

Sovietų Budeliai Nužudė 15 Kunigų

Nužudytųjų Tarpe Yra Vyskupas Staugaitis, Kanauninkas Maciejuskas Ir Kiti.

Naciai Tikrina Visa Raudonųjų Armija Visiškoje Betvarkėje

Berlynas, liepos 14 — Vokietijos naciai tikrina, kad laimėjimas užtikrintas, ir kad visa raudonoji armija yra bejėgė ir bėga betvarkiai iš kovos lauko.

Ukrainos fronte, nacių žiniomis, naciai šį rytą įėjo į Kievą, ir visas miestas gal būti bus užimtas tą pačią dieną.

Berlyno karo vadovybė sako, kad Sovietų raudonieji visuose frontuose kovoja aklai, netvarkiai, greičiausia be jokios vadovybės.

Sakoma, kad raudonieji masiniai pakliūva į Vokietijos nacių rankas. Sutriuškintus "Stalino liniją" ties Bialystoku raudonieji gavo tokį smūgį, kuris užbaigia bolševizmo gyvybę Europoje, sako nacių militarinė vadovybė.

Sovietų Kovos Dainos Britų Programose

Londonas, liepos 14 — Britų Broadcasting korporacija, pasirašius Anglijai sutartį su Rusija, savo radio programoje dainuoja ir groja Sovietų Rusijos kovos dainas.

Sovietų Rusija jau skaitoma sąjungininkė. Kaip čia seniai Sovietų Rusijos agentai puolė Angliją ir Ameriką, kaip kapitalistines ir imperialistines valstybes, o šandien tie patys agentai šaukiasi pagalbos. Kaip čia seniai Sovietų agentai bendradarbiavo su Hitlerio agentais; Stalino "saulė" teikė visokiariopą pagalbą Hitleriui, o šandien Hitleris pasidarė didžiausias priešas. Šandien ir Stalino "saulė" jau kalba apie demokratiją. Kaip ilgai?

Kruvinojo Komunizmo Auka

A. a. Vyskupas Justas Staugaitis,

Telšių vyskupas, kurį kaip praneša Dr. Ancevičius, nužudė besitraukdami iš Lietuvos Sovietų agentai-bolševikai.

Vyskupas Staugaitis buvo vienas iš žymiausių kovotojų už Lietuvos nepriklausomybę ir mūsų tautos teises. 1920 m. jis buvo išrinktas į Steigiamąjį Seimą ir buvo jo vice-pirmininku. 1926 m. Popiežiui Pijui XI įsteigus atskirą Katalikų Bažnyčios provinciją Lietuvoje, buvo paskirtas Telšių vyskupu, kurio pareigas ėjo garbingai ir uoliai. Telšiuose įsteigė seminariją, iš kurios išėjo nemažai vadų-kunigų.

Garbingasis Ganytojas ėjo 75 metus. Sovietų budeliai jam neleido užbaigti gyvenimą; jie jį nužudė, kaip nužudė daugelį kitų mūsų tautos vadų, kad susilpnintų mūsų tautos pasiryžimą atstatyti nepriklausomą Lietuvą. Bet težino Sovietų raudonojo režimo budeliai, kad nekaltų žmonių pralietas kraujas šaukiasi dangaus keršto, kad į žuvusiųjų vietas stoja šimtai kitų, kurie neleis svetimiems žiauriems okupantams trempiti mūsų teises ir Lietuvos žeme.

Jau buvo rašyta, kad Sovietų budeliai bešeimininkaudami nužudė ar išvežė šimtus kunigų ir pasaulioniu. Bet matyt jiems tų aukų neužteko. Jie nužudė dar 15 kunigų. Lai mūsų tautos sūnų kraujas išjudina mus dar uoliau veikti Lietuvai, mūsų tautos ir visos žmonijos gerovei.

Ispanai Išvyko Naciams Į Pagalbą

Vichy, Prancūzija, liepos 14 — Praneša, kad pirmoji ispanų savanorių divizija jau išvyko per Bordeaux, Prancūzija į Vokietiją kovoti prieš Sovietų raudonuosius. Ispanai nori atsilyginti Sovietų bolševikams už terorą, kurį jie suorganizavę ir vedė Ispanijoje laike civilio karo.

Jung. Valstybių Kariuomenės Pirmoji Divizija Iš Devens Išvežta

Ayer, Mass. — Praneša, kad Jung. Valstybių kariuomenės pirmoji divizija jau išvežta iš Camp Devens, bet kur, tai kol kas viešai neskelbia. Gandai eina, kad išvežta į Island salą.

Raudonieji Atmušė Nacius

Sulaikė Nacius Pabaltijo Ir Ukrainos Frontuose

Maskva, liepos 14 — Susitiprė bendra pagalbos sutartimi su Didžiąja Britanija, Sovietai atmušė nacius, žygiuojančius į Maskvą ir atsieniė Rogočevo ir Žlobino miestelius. Taip pat sulaikė nacius Pabaltijo ir Ukrainos frontuose.

Minimi miesteliai esą apie 375 mylios nuo Maskvos į vakarus.

Sovietai savo pranešimuose prisipažįsta, kad per tris karo savaites prarado 250,000 kareivių, 2200 tankų ir 1900 lėktuvų ir tikrina, kad tuo pačiu laiku Vokietija prarado 1,000,000 vyrų, 2'00 lėktuvų ir 3000 tankų.

Sovietai paskelbė šias žinias tuoj po pasirašymo su Britanija sutarties.

Didžiausi mušiai eina Pabaltijo ir Ukrainos frontuose, kur Vokietijos naciai pradėjo smarkią ofensyvą. Tačiau Sovietų raudonieji nacių ofensyvą atmušė. Sovietų spokesmanas, paskelbęs žinias apie nacių sulaikymą ir atmušimą, išpėja apie Vokietijos nacių pasirušimus naujiems puolimams.

BRITANIJOS — RUSIJOS SUTARTIS

Londonas, liepos 14 — Praneša iš Londono ir Maskvos, kad Anglija ir Rusija pasirašė bendrą sutartį prieš Hitlerinę Vokietiją.

Anglijos valdžios vardu pasirašė jos ambasadorius Sir Stafford Cripps ir Sovietų Rusijos vardu pasiunčia vaizdus, kurie, daugelio manymu, yra nu-fotografuoti Maskvoje ar kur kitur.

Šandien perskaitę Berlyno ir Maskvos žinias mes sužinome štai ką: Vokiečiai sulaužė "Stalino liniją". Tą pripažįsta ir patys Sovietų komisarai. Vokiečiai žygiuoja pirmyn. Kaip toli jie yra nužygiavę negalima tikrai nustatyti, nes žinios, vienos kitoms priešinosi.

rašė Viačeslov M. Molotov. Toji sutartis susideda iš dviejų punktų, būtent, 1) Abiejų valstybių valdžios pasizada bendrai teikti viena kitai pagalbą ir visokiariopą paramą kare prieš Hitlerinę Vokietiją; 2) Toliau pasizada, kad laike karo nei viena iš valstybių nedarys derybų, nei paliaubų arba taikos sutarties, išskyrus bendru susitarimu.

"Susitarančios valstybės sutaria, kad ši sutartis įsigalioja nuo dienos pasirašymo ir be ratifikavimo".

Anglija ir Rusija pasirašytai sutarčiai priduoja daug svarumo. Tačiau Vokietija ir jos šalininkai negalima tikrai nustatyti, net nei tiek, kiek vertas tas popieras ant kurio pasirašė.

Hitleris Įkalinęs Goeringą

Britų žinių agentūra praneša, kad Hitleris atleides iš pareigų ir pasodinęs į kalėjimą oro laivyno maršalą Hermaną Goeringą, kuris buvo vadinamas kaip No. 2 nacius. Sakoma, kad Hitleris prašinęs Goeringą už atsisakymą siųsti lėktuvus prieš rusų lėktuvus. Hitleris pavadinęs Goeringą "bailiu".

Vokietijos spauda nei radio kol kas šių žinių neužginčijo nei patvirtino.

Iš Maskvos sakoma, kad Goeringas priešinosi karui su Sovietų Rusija. Sakoma, kad karo išvakarėse Hitleris su Goeringu smarkiai susikirtęs.

Goering ir Himmler buvę du griežti priešai. Himmler reikalavęs, kad Goeringas būtų pasiųstas į koncentracijos stovyklą.

Churchill Skiria Visą Orinę Galybę Prieš Vokietiją

Londonas, liepos 14 — Šį rytą Anglijos premieras Churchill kalbėjo per radio apie karą. Jis pareiškė, kad Britanija "nedarys taikos ar derybų" su Adolfu Hitleriu arba kitais nacių vadais, ir pažadėjo, kad Britanija panaudos visas karines jėgas bombardavimui Vokietijos miestų, kaip bombarduoja ar dar smarkiau Vokietijos oro jėgos Britaniją.

Vokietija ir Italija bus smarkiai bombarduojamos. Jis sako, kad iki šiol tik buvo bombardavimo pradžia, ir bombardavimas didės "mėnesis po mėnesio, metai po metais".

Churchill, kalbėdamas apie Britanijos su Rusija sutartį, pareiškė, kad Britanija ir Rusija pasizadėjo kovoti iki galo ir be atskiros taikos.

Vokiečiai Derybose Su Turkija

Iš užsienio pranešama, kad Vokietijos nacių atstovai nori išgauti iš Turkijos valdžios leidimą laisvai panaudoti Dardanellus ir jūrų sąsiaurį. Turkijos valdžia kol kas nenori lauzyti neutralumą šiame kare. Ji sako, kad su Sovietų Rusija nenorėtų nutraukti santykių, kurie visuomet buvo draugingi. Vokietijos atstovai įrodė Turkijai, kad kiek laiko atgal Sovietų Rusija norėjo gauti nacių sutikimą užimti Dardanellus ir jūrų sąsiaurį.

Dabar Maskva skelbia, kad Vokietijos naciai skubotai tvirtinasi Bulgarijoj arti Turkijos rubežiaus. Sovietai sako, kad naciai rengiasi pulti Dardanellus.

Gerb. Skaitytojai, visas žinias iš Berlyno, Maskvos ir Londono reikia imti su dideliu atsargumu, nes jo-se yra labai daug propagandos, o mažai teisybės. Iš Berlyno ir Maskvos patalaimėjimais. Ypatingai gambiai veda propagandą Sovietų Rusijos komisarai. Jie net iš "karo lauko

Dr. Pranas Ancevičius bolševikų okupacijos dėstomas mokslas ir kalbos.

Visose mokyklose perregistruojami mokytojai ir profesoriai.

Lietuvos Žemės Ūkio rūmai ragina ūkininkus bendromis jėgomis nudirbti ūkio darbus.

Lietuvoje kai kur pasireiškė šiltinė.

Minsko kalėjime rasta nemažai lietuvių kalinių, kurie pagelbstint vokiečiams gražinami Lietuvon.

Liepos 11 d. Dr. Pranas Ancevičius išvyko Lietuvos mokyklose grąžintas prieš

Dekanozovas Atsisakęs Grįžti Maskvon

Iš užsienio pranešama, Maskvai apie nacių pasirušimus pulti Rusiją.

Kaip žinoma, Dekanozovas buvęs Sovietų Rusijos ambasadorius Berlyne ir Pabaltijo valstybių užgrobtimo vykdytojas, griežtai atsisakęs grįžti į Maskvą. Jis iš Pabaltijo valstybių nuvykęs į Bulgariją.

Sakoma, kad ne tik Dekanozovas, bet ir daug kitų Sovietų komisarų atsisakė grįžti iš užsienio į Rusiją.

Visi buvusieji užsienyje komisarai bijosi Stalino kruvinos rankos.

Dekanozovas sužinojęs, kad dabar jo gyvybei grėsia pavojus. Todėl jis išsižadada Stalino "saulės" — nesužinojęs ir nepranešęs

Vokiečiai Sutriuškino "Stalino Liniją"

NACIAI ĮSIVERŽĖ Į KIEVĄ

Leningradas Ir Smolenskas Pavojuje

Berlynas, liepos 14 — Vokietijos karo jėgos dideliu smarkumu varosi pirmyn į Maskvą ir Leningradą.

Leningrado industriniai centrai liepsnose. Naciai jau esą prie Smolensko, įsibriovė į Kievą. "Stalino linija", kuri prasideda nuo Peipus ežero šiaurėje ir eina į pietus iki Odesos, jau keliose vietose sutriuškinta.

Nacių žiniomis, Maskvoje bolševikų panika. Iš Kremliaus jau kraustosi bolševikų komisarai. Britų misija, kuri buvo nuvykus į Maskvą tartis su Sovietų komisarais, jau išsikrausčiusi į miestelį Gor'ki, kuris yra nuo Maskvos rytus už 250 mylių.

Sakoma, kad ir Jung. Valstybių ambasada išsikrausčiusi.

Bet Sovietai, Anglija ir Wąšingtonas nacių skelbiamus išsikraustymus užginčija.

Britanija - Sirija Pasirašė Taikos Sutartį

Londonas, liepos 14 — Pereitos savaitės pabaigoje Britanijos ir Prancūzijos atstovai pasirašė Sirijos taikos sutartį. Toje šalyje nutrauktas karas tarp Prancūzijos ir Britanijos. Tikimasi, kad pasirašytoji sutartis bus patvirtinta minimų valstybių seimu.

Liepos 27, lai visi keliai vedę patriotingus lietuvius į Brockton Fair Grounds

Smarkiai Ruošiasi Lietuviškoji Visuomenė Į Lietuvių Darbininkų Dieną

Atvažiuoja 7 Par. Chorai. — Ivaškienės Grupė Pilnai Pasiruošusi. — Sportininkai Rikiuojasi Visu Smarkumu. —

Bus Paminėta Amerikos Pripažinimas LIETUVOS DE JURE

Bostono Mayoro Taurė

KALBĖS PER RADIO

Adv. Jonas Grigalus,

Lietuvių Darbininkų Dienos pirmininkas, ateinantį šeštadienį, liepos 19 d. kalbės per Darbininkų Radio. Jo pastangomis Bostono miesto mayoras Maurice J. Tobin, Liet. Darbininkų Dienai dovanojo labai gražią ir didelę taurę.

BOSTONO MAYORO TAURĖ

Lietuvių Darbininkų Dienos pirmininkas adv. Jonas Grigalus visu atsidėjimu dirba, kad L. Darbininkų Diena pavyktų visais žvilgsniais. Jo pastangomis Bostono miesto mayoras Maurice Tobin dovanojo puikią taurę, kuri bus įteikta, laimėjusiai sportininkų grupei.

Šokiai, vaišės ir kiti pasilinksminimo dalykai seks laike visos dienos programos ir ligi vakaro.

Kviečiami visi lietuviai patriotai praleisti tą dieną bendroje jaukioje nuotakoje su lietuviais darbininkais. Kviečiami profesionalai, biznierių, dvasiškiai, ūkininkai, šeiminkai ir šeiminkės. Seni ir jauni, suaugę ir maži. Visi kviečiami į bendrą lietuvių dieną.

Naujas T.T. Marijonų Įsipareigojimas:

MISIJOS:

- a) namieje: kun. Jonas Jančius ir kun. Antanas Mažukna;
- b) Argentinoje: kun. Bronius Vitkus, kun. Andrius Naužiušas ir kun. Jonas Baltrušaitis.

SVIETIMAS:

Marianopolio Kolegijos Rek-

ĮVAIRIOS ŽINIOS

Jung. Valstybės Veža Geriamąjį Vandeni į Bermudą

Washington, liepos 14 — Britanijos kolonija Bermuda atsišaukė į Jung. Valstybes, kad kogeičiausiai pristatytų gėrimui vandens, kurio labai trūksta toje kolonijoje. Kaip žinoma Bermuda yra apsupta Atlantiko vandenyno. Gėrimui vandens gauna tik gerai palijus. Kadangi ten buvo mažai lietaus, tai yra didelis vandens trūkumas.

Jung. Valstybių laivyno komisija išakė skubotai pristatyti vandens Bermudai.

Dauguma Prieš Amerikos Įėjimą Į Karą

New York, liepos 14 — Laikraštis "Daily News" atspindė šiandinius balsavimus New Yorko valstybėje klausimu ar pritaria ar ne, kad Amerika įstotų į karą pagelbėti Anglijai sumušti Hitlerį? (Suprantama, ne tik ginklais, bet ir kariuomene).

Dutchess apskrityj, kuriame yra prez. Roosevelt Hyde Park gyvenimo savastis, 167 asmenys pasisakė prieš Amerikos įstojimą, o 80 asmenų už. Iš 103,244 pareiškusių atvirutėmis savo nuomonių, 71,390 asmenų pasisakė prieš, o 31,854 asmenys už.

Londonas, Liepos 14 — Britanijos oro laivynas smarkiai bombardavo šiaurvakarinę Vokietijos dalį ir Amsterdamą ir Ostendo uostus.

Britai Bombardavo Šiaurvakarinę Vokietiją

Londonas, Liepos 14 — Britanijos oro laivynas smarkiai bombardavo šiaurvakarinę Vokietijos dalį ir Amsterdamą ir Ostendo uostus.

Iškilmingas Lietuvos Steigiamojo Seimo Jubilėjaus Minėjimas Urugvajuje

(„Darbininko“ Specialaus Korespondento)

Įvyko 15 dieną Gegužės mėn. 1941 m. ir buvo transliuojama per Radijo C. X. 24. „Vox del Aire“ — trumpomis ir ilgomis bangomis, lietuvių, anglų ir ispanų kalbomis. Visi didžiausieji dienraščiai labai gražiai pažymėjo apie šventės reikšmę, aprašydami pirmoje vietoje.

Virš minėtas Jubilėjus buvo suruoštas pastangomis Lietuvos Vadavimo Sąjungos Urugvajuje. Atidarymo turiningą ir svarbią kalbą pasakė josios pirmininkas Dr. Pranas Šacikauskas — lietuvių kalboje; vėliau anglų kalboje tarė žodį tik ką atvykęs iš J. A. V. kun. Jonas Kamandulis, MIC. ir ant galo ispaniškai kalbėjo Urugvajaus Teisių Fakulteto Profesorius Dr. Hector Paysee Reyes, kuris plačiai nušvietė apie Lietuvos Konstituciją ir dabartinę Lietuvos juridinę padėtį pasaulio valstybių aikštėje. Tarp kit ko pažymėjo, kad Lietuva nuo amžių niekuomet nebuvo rusų (slavų) dalimi ir todėl rusai jokiū būdu negali turėti pretenzijų — kitaip, paminėjo Profesorius Dr. P. Reyes, — apie Lenkijos bylą, sakė: Lenkija yra slavų tauta ir turėjo dalį pasigrobusi iš Rusijos. Išvadoje, jisai, prirodė, kad

torius — Kun. Dr. Juozas Vaškas. Mokytojai: a) seminarijoje: — Moralinė Aeologija — kun. dr. Vincas Andriūška; Filosofija — kun. Vincas Černis; Kalbos — kun. Antanas Ignatas. b) Kolegijoje: — Socialiniai mokslai — kun. Adomas Markonis; Klasinės kalbos — kun. Jonas Šaulys. c) Akademijoje: — Anglų kalba — kun. Juozas Kuprevičius.

ATLEISTI STUDIJOMS:

Kun. Antanas Miciūnas — Laval (filosofija); Kun. Kazimieras Stadaņnikas — Washington (klasinės kalbos); Kl. Antanas Sandys — Laval (teologija)

Lietuva nuo amžių buvo tauta svetima slavams ir germanams, todėl nei vieni, nei kiti negali turėti jokios pretenzijų po karū; ir kad Lietuva po karūi bus atstatyta savose didelėse rybose taip kaip buvo senovėje prieš kryžiuočių karus, t. y. istorinėse rybose...

Jubilėjaus proga, L. V. S. U. įteikė Urugvajaus Valstybės prezidentui Generaliui Alfredo Baldomeriui specialų pareiškimą, ant kurio labai prielankiai toje pat dienoje buvo atsakyta pažymint, kad Laisvėji Urugvajaus Tauta ir Demokratinė Urugvajaus valdžia šioje Lietuvos Byloje laikysis teisingumo; nepripažino ir nepripažins neteisybės, kas yra suklasota rusų komunistų, aiškiai pažymėjo kad Urugvajaus Lietuvą skaito kaip valstybę laisvą ir nepriklausomą.

Brooklyno lietuviškai kalbančių komnacių organas, paamanavęs apie Amerikos lietuvių, kovojančių dėl Lietuvos nepriklausomybės ir laisvės įvairius susirinkimus paminėti Lietuvos užgrobigą ir pasisemti daugiau energijos kovai, šiaip užbaigia savo straipsnį:

„Tas dar kartą parodo liūdną likimą lietuvių tautos priešų!“

Tai kas gi tie „lietuvių tautos priešai?“ Komnaciai vadina visus lietuvius, kurie kovoja už savo tautos laisvę, savo kalbą, papročius ir tt. Bet kiekvienas protingas žmogus supranta, kad tautos priešai yra tie, kurie kas sava peikia, savuosius šmeižia, o giria kitus, kurie lietuviams bruko svetimą kalbą, kurie buvo atėmę lietuviams laisvę, kurie įžymėsiuosius mūsų tautos vadus, mokslininkus, darbininkus buvo sugrūdę į kalėjimus, į koncentracijos stovyklas už tai, kad jie yra lietuvių. Komnaciai yra ne tik tautos priešai, bet ir civilizuotų žmonių priešai.

A + A

MOTIEJUS ŽOBA

Liepos 11 d., atsiskyrė su šiuo pasauliu Motiejus Žoba, gyv. 36 Mt. Ida St., Dorchester, Mass. a. a. Motiejus Žoba atvyko į šią šalį 1886 metais iš Marijampolės apskrčio, Prienų parapijos, Naujasodžio kaimo. Mirė sulaukęs 75 metų amžiaus, ir, rodos, kitą mėnesį būtų minėjęs 50 metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Paliko dideliame nuliūdime žmoną Agniešką Žobiene (Aukštikalnytę) ir gimines iš kurių artimiausias p. Matas Mockapetris.

Palaidotas iškilmingai pirmadienį, liepos 14 d., 9:30 val. rytą iš Šv. Petro lietuvių parapijos bažnyčios Naujos Kalvarijos kapuose.

Velionio kūnas buvo pašarvotas savo namuose 36 Mt. Ida St., Dorchester, Mass.

A. a. Motiejus Žoba nuo pat savo jaunų dienų buvo veiklus lietuvių visuomenėje. Jis buvo vienas iš organizatorių Šv. Kazimiero Susivienymo, Šv. Jono Evangelisto Blaivininkų draugijų, Lietuvių Darbininkų Sąjungos ir laikraščio „Darbininko“, ir kitų. Už pasidarbavimus tose organizacijose jis buvo pakeltas Garbės Narium.

Kan. Fabijonui Kemėšui organizuojant LDS a. a. Motiejus Žoba buvo vienas iš pirmųjų pritarėjų ir organizatorių. Jis buvo pirmasis LDS organizacijos pirmininkas, ir buvo pirmininku su pertrauka per penkius metus. Pirmieji organizacijos metai buvo sunkiausi, nes be nieko pradėta. Reikėjo įkurti spaustuve. Pirmininkui teko didžiausias darbas supirkti mašinas ir kitus reikmenis. A. a. Motiejus Žoba dideliu uolumu dirbo, kad išleisti katalikišką laikraštį. Taigi velionio nuopelnai yra dideli. Visą laiką jis dirbo sunkiai. Pasimel-skime už a. a. Motiejaus vėlę.

Šiandien, kada a. a. Motiejus Žoba nuėjo amžinybėn atsiimti atlyginimą mūsų pareiga pasimelsti už jo vėlę, kad Gerasis Dievulis suteiktų jį vėlei amžiną ramybę. Velionio žmonai Agnieškai Žobienei, giminaičiui Matui Mockapetriui ir kitiems LDS Centras reiškia gilią užuojautą šioje nuliūdimo valandoje.

Kibirškštys

Komunistai šaukia, kad Browderis, Komunistų partijos sekretorius pasodintas kalėjiman už tai, kad jis buvęs prieš karą, nors visi kiti žino, kad Browderis sėdi kalėjime už neteisėnai išgautus pasus ir jų naudojimą.

Komunistai renka aukas Browderį išlaisvinti. Dabar jie taip darydami save kompromituoja. Jeigu Browderis sėdi kalėjime už tai, kad jis buvo prieš karą, o dabar komunistai smarkiai agituoja už karą, tai Browderis yra didžiausias komunizmo priešas. Ar ne taip „tovaryščiai“?

Brooklyno lietuviškų komunistėlių laikraštis rašo, kad „Lietuva bestijų okupacijoj“. O kas, ar ne Maskvos „bestijos“ po pasibučiavimo su Hitleriu buvo pavergusios Lietuvą? Lietuva pergyveno žiauriausio barbarizmo metus. Prasidėjęs Vokietijos-Rusijos karui, Lietuvos sava-

norai sukilo prieš Maskvos barbarus ir atgavo laikinąją sostinę — Kauną. Trys tūkstančiai lietuvių žuvo kovose su barbarų okupantų kariuomene ir septyni tūkstančiai lengviau ir sunkiau sužeista. Lietuvių savanorių pasiau-

Londonė griuvėsiuose, po dažno vokiečių bombardavimo, net ir su šunų pagalba reikalinga kasti į griuvėsius, kad iškeltų iš jų gyvas ir negyvas aukas, kaip kad čia paveiksle matosi.

kojimas nustebino net ir Maskvos kruviniuosius komisarus. Nesistebėkite, nes Maskvos barbarizmas buvo toks baisus ir žiaurus, kad lietuviui nebuvo kitos išeities, kaip tik sukilti ir iki paskutinio kraujo lašo, paskutinės gyvybės kovoti, kad išlaisvintų kitus ir parodytų pasauliui komunizmo žiaurumą.

Tas pats komunistų laikraštis rašo:

„Vieną dalyką turime žinoti: Lietuva tapo okupuota žiaurais barbaro, pasaulio pabaisos“. Taip, birželio 15 d., 1940, Lietuva tapo okupuota žiauriausio barbaro, kuris sugriovė ne tik valstybę, bet apiplėšė jos gyventojus ir be jokio nusikaltimo vienus sušaudė, o kitus sukimšo į kalėjimus ir juose barbariškai kankino. Didesnės pasaulij pabaisos nėra, kaip Maskvos raudonųjų komisarų budeliai.

Lietuviški komunistai pastaromis dienomis labai nervuojasi dėl komunizmo likimo Rusijoje. Nuo 1939 m., t. y. nuo Stalino su Hitleriu pasibučiavimo viso pasaulio komunistai pasmerkė Angliją ir Ameriką už karą prieš Vokietiją. Amerikos komunistai siuntė delegacijas į Washingtoną protestuoti prieš Prez. Rooseveltą ir jo valdžią už teikimą pagalbos Anglijai.

Kaip tik tą dieną, kada Vokietija pradėjo karą su Rusija, komunistų delegacija buvo Washingtone pikietuoti ir protestuoti valdžiai už teikimą pagalbos Anglijai ir ruošimąsi į karą.

Komunistų Centras mėgino tą delegaciją sulaukyti, bet jau buvo pervėlu. Sulaikė tik kaikiuriuos. Bet įsivaizdinkite sau, Vokietija paskelbė karą Rusijai, o komunistai, Stalino garbintojai negalėjo stsi-orientuoti. Maskva dar nebuvo išleisus įsakymo, kaip ir ko komunistai turi laikytis. Įsakymus gavo pradžioje savaitės. Ir komunistai persivertė ragožium. Dabar jie 100% už karą ir teikimą pagalbos Anuglijai.

Gyvenimas — tai privilegija jėgoms išbandyti, o kai ta privilegija drąsiai imama, patogių progų pasitaiko daug dažniau, negu spėsi jas išnaudoti.

Užsisakykite Toniką Pas Mus
Pristatom geriausį toniką Piknikams, Vestuvėms, Krikštynoms ir visokiems Parengimams.
Kainos prieinamos.

Myopia Club Beverage Co.
Grafton Ave., Islington, Mass. Tel. Dedham 1304-W
PRANAS GERULSKIS, Namų Tel. Dedham 1304-R

DARBININKAS

(THE WORKER)

Published every Tuesday and Friday except Holidays such as New Year, Good Friday, Memorial Day, Independence Day, Labor Day, Thanksgiving and Christmas

by

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATION OF LABOR

Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 3, 1917, authorized on July 12, 1918

SUBSCRIPTION RATES:

PRENUMERATOS KAINA:

Domestic yearly	\$4.00	Amerikoje metams	\$4.00
Domestic once per week yearly	\$2.00	Vieną kart savaitėje metams	\$2.00
Foreign yearly	\$5.00	Užsieny metams	\$5.00
Foreign once per week yearly	\$2.50	Užsieny 1 kart savaitėje metams	\$2.50

DARBININKAS

366 West Broadway, South Boston, Mass. Telephone SOUTH Boston 2680.

Frontas Jau Suskaldytas

Iš Maskvos kraustoma seneliai, moterys ir vaikai. Leningrade sumobilizuoti visi gyventojai, ne išsikrausyt — bėgti jau nėra kur — bet apginti tą svarbiausią sovietų industrijos centrą. Kam tie visi skuboti, karštingai vykdomi bolševikų pasirošimai? Juk jie skelbia, kad vokiečiai jau sulaukyti, kad susidarė vientas pastovus frontas, kurį raudonoji armija sugebėsianti išlaikyti? Ar gi būtų koks slapas, viešai neskelbtinas pavojus net pačiai Maskvai ir Leningradui?

Taip, pavojus esama ir tai labai rimto ir visai ne slapto, nes jį plačiai skelbia laikraštija ir radijaus komentatoriai. Nežiūrint nuolatos skelbiamų raudonosios armijos "laimėjimų", vokiečiai prasimušę pro Stalino liniją ir jau nebesulaikomi žygiuoja į Maskvą ir Leningradą. Juos laikinai buvo sutrukde "drėgnos vietovės" ir keletas upių Vitebsko, Oršos ir Pinskos apylinkėse. Dabar tos kliūtys likviduotos. Vitebskas, Pskovas ir Pinksas užimti. Leningradas nuo Maskvos atkirstas — žodžiu, visur pasireiškia vokiečių taktika: suskaldyti frontą į dalis, paskui į daleles, orlaiviais suterrorizuoti užnugarį bei suparalizuoti susisiekimą ir galų gale sudemoralizuota priešio armija paimti į nelaisvę, o jei nepasiduoda, tai ir visiškai sunaikinti, kaip tai padaryta su milijonine sovietų armija ties Bielos-toku ir Minsku.

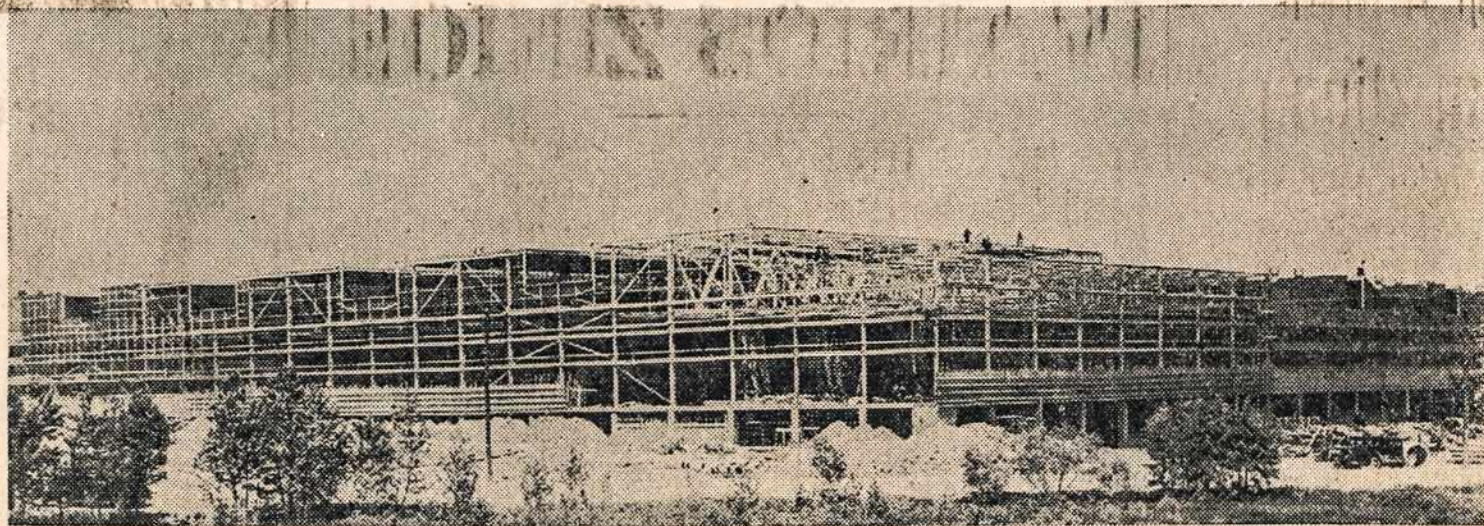
Šiuos žodžius rašant, vokiečiai yra pralaužę frontą ir besiveržią pirmyn. Bet pašalinę kliuvinius jie taip sparčiai žygiuoja, kad šį straipsnį skaitant, būsime išvakarėse tokių svarbių įvykių, kad jie gali nulemti karo likimą. Kijevas bus paimtas; Odesa atsidūrusi rimtam pavojui; Latvijos ir Estijos užsilikusios raudonoji armija bus sukimšta į mašą; Leningradas, jei dar nepaimtas, tai apgultas, gi Maskva... Skaitytojas tegu pats vaizduojasi, kokia suirutė bus Maskvoje, kuomet vokiečių kariuomenė stovės prie jos vartų. Jau dabar yra žinių, kad sovietų vyriausybė apdairiai kraustosi iš Kremlio buveinių.

Kai kurie sovietiškausi nusiteikę "strategai" vis dar tebeopuselėja viltį, kad raudonoji armija atsilauks, jei ne savo narsa ir sumanumu, tai bent skaičiumi, nes sovietai, girdi, sumobilizavę net 8 milijonus raudonarmiečių. Tai lengva pasakyti, bet kiek pagalvojus tuojau aiškėja, kad tai bergėdžia viltis. Reikia gi tie 8 milijonai apginkluoti, aprėdyti, maitinti, pagaliau į frontą juos atgabenti. Prie esamo sovietų susisiekimo, kurs be to dar skaudžiai iš oro vokiečių bombarduojamas, tokiai miniai surankioti ir atgabenti iš tolimų Rusijos pakampių prireiktų ne kelių mėnesių, bet keleto metų. Vokiečiai taip ilgai nelaukia. Likusią į Maskvą kelionę jie gali padaryti į keletą dienų. Kol bent maža sumobilizuotų masių dalis atvyks į frontą, viskas jau bus baigta.

Gyvenimas Ne Visas Medžiaga

Nemanykite, kad išviršiniai daiktai tikrai sudaro pasaulį. Turime daiktų, kurių negalime matyti, apčiuopti, išmatuoti, pasverti. Ir visi šie daiktai yra tikrybės. Tiesa, dorybės, mintis, yra tikrybės, bet mes nė vieno iš šių daiktų negalime savo išviršniais pojūčiais paliesti. Šie visi dalykai yra proto sąvokos, visai nepriklausomi išviršiniams pojūčiams. Draugiškumas, garbė, teisingumas, ir meilė yra tikrybės. Tikrybės, kurias kartą praradę, jaučiamės nelaimingais ir užviltais. Mūsų gyvenimas virsta betikslis. Tie neregimieji daiktai sudaro tikrąją ir vienintelę tikrovę. Išviršinis pasaulis yra tikrai tikrovės šešėlis; išvidinis pasaulis yra viso to substancija, medžiaga. Išviršiniai pavaldai nuolatos kinta, mai-

nosi. Tai kas šiandien yra, rytoj jau nėra. Paimkime tą išdidų, galingąjį ažuolą, kuriuo taip gėrimės. Vakar jis tikrai buvo gilė. Rytoj jis sudegs ir liks menka pelenų saujelė, primenantį mums, kad jis kadaise buvo. Tas pats žmogus, kuris didžiuojasi savo kūno grožybe ir tvirtumu, vakar tikrai buvo mažas bejėgis, reikalaujantis kitų pagalbos, kūdikis. Už kiek laiko tas pats žmogus pasens, laikas sunkiomis raukšlėmis išvaguos jo taip pirmiau patraukiantį veidą, jo milžiniški pečiai supuls, eisena sulėtės, ir jis greitai atsiguls grabo lentoje. Ji palaidos, ir jis griš į tas dulkes, iš kurių buvo sutvertas, nes dulkė yra ir į dulkes pavirs. Bet tiesa, draugiškumas, garbė, meilė, dorybė, ir visi kiti išvidiniai dvasiniai

MILŽINIŠKA STATYBA, Gleen L. Martin Company, Middle River, Maryland, arti užbaigos. Čia bus statomi Jung. Valstybių karo B-26 bomberiai.

Laiškas Iš Argentinos, Lietuviams Gyvenantiems Amerikoje

Amerikoje pavasaris, o Argentinoje ruduo. — Didesnis džiaugsmas už pavasarį. — Varlių ir uodų rojus. — Žemumos ir balos kaip senovės Chicago. — Aušros Vartų Švenčiausioji Marija Argentinoje. — Mūsų šaliai Argentinoje. — Mūsų šaliai Argentinoje, kaip naujakuriai Lietuvoje. — Amerikos lietuviai pastatys paminklą.

Mūsų Brangieji Geradariai Šiaurės Amerikoje:

Jūs į Pietų Ameriką išlydėtieji ir apdovanotieji marijonų misijonieriai širdingai jus sveikina iš kitos ekvatoriaus pusės. Neuzmiršome jus, ir negalėtume užmiršti, nes kad ne Šiaurės Amerikos lietuvių kunigų ir mūsų geradarių pagalba, tai marijonų misijonieriai nebūtų galėję į Argentiną išvykti, ir ten nuykę nebūtų galėję nieko rimto pradėti, gi kelesdešimtis tūkstančių lietuvių Argentinoje ir Urugvajaus respublikoje dar ir dabar būtų be lietuvių kunigo.

Kuomet dabar Šiaurės Amerikoje jus linksmina smagus pavasario oras, tai mus Argentinoje slėgia labai lietingas, šiurpų ruduo. Tačiau mes susilaukėme didesnio džiaugsmo už pavasarį, būtent — jau pradėjome statyti bažnyčią, pirmąją lietuvių bažnyčią Argentinoje.

Bažnyčios statybos prisiruošimo darbai prasidėjo tuoj po

daiktai nekinta, nesimaino. Jie yra tie patys vakar, šiandien ir per amžius. Kuomet išviršiniai daiktai žūva, mainosi, šie išvidiniai dvasiniai pasilieka visados tie patys, diena iš dienos, metai po metų, amžiai po amžių iki amžinybės.

Mūsų tikrasis gyvenimas susidaro ir glūdi neregimose dalykuose. Mes pažydziumi, nedirbame ir netriūsiamie vien dėl paprasto pragyvenimo. Mes dirbame dėlto, kad mes mylime savo šeimas, savo artimuosius, tuos brangius asmenis, kurie pašventė daug jėgų mums gera darydami. Nedirbame darba dėl darbo. Turime aukštesnį tikslą, kuris visados pašvenčia mūsų darbą. Mes pašvenčiame savo laiką, kartais, savo turta, savo pajėgas, ir kartais pačią savo gyvybę atlikti savo pareigą. Ne kuniškų pojūčių, bet minčių, dvasinių jausmų gyvenimą gyvename; ne kūno, bet dvasios gyvenimą. Išviršiniai daiktai, kuriais taip rūpinamasi yra tikrai kevalas, den-gias branguji tikrovės branduolį. Teisingai tad galime sakyti, kad mes čia žemėje gyvename dvasios, o ne kūno gyvenimą. Pažvelkime tikrai apie save, ir pamatysime, kad yra toks pasaulis, turįs minčių, pajautimų, svajų, vilčių ir siekių.

A. P. Sandys, MIC. VII-6-41

Velykų, nuo sutvarkymo pirktų žemės sklypo. Mat, ta visa plati apylinkė — tai plačios žemumos ir balos. Gyventojams tenka savo nejudinamas nuosavybes aukštakai išpilti, kad nebraidžiojus to dumblyną. Nesiskaitantieji su kitų nuosavybe kaimynai nuo mūsų pirktų sklypo žemės yra tiek daug nuvežę žemių, kad visas sklypas marguliuoja duobėmis ir užverstas šašlavynais. Gi prie pat mūsų nuosavybės kampo, kame reikia statyti bažnyčią, tai tiek daug nukasta žemės, kad pasidarė didelis prūdas — varlėms, uodams ir mažoms žuvytėms tikras rojus, kurį ištikimai kasdien atlanko kaimynų antys ir žąsys.

Pats pirmutinis darbas — tai nuleidimas vandens iš prūdo. Kun. Vengru, kuris iš mūsų geriausia sukalba ispaniškai, pasisekė išprašyti nuo ugniagesių milžinišką pompą paskolinti, kuri darba žymiai pagreitino.

Užvertimas duobių ir prūdo žemėmis nėra pigi užduotis, kadangi žemė tenka vežti sunkvežimiais iš toliaus, kadangi visa apylinkė tai žemumos ir balos kaip senovės Chicago'je.

Mūsų bažnyčia statoma prie kampo gatvės "Brasil" kurią jau išcentavo, ir "Mendoza", kuri yra ne tik neišvažiuojama, bet ir neišbrendama. Mat, gyventojams prireikėjo žemių savo nuosavybėms iškelti... Pasėkmėje, iš gatvės pasidarė didelis revas, srutomis bėgti ir uodams veistis. Mums tad reikia pasirūpinti, kad nors ties bažnyčia ir Mendoza gatvė būtų žemėmis užpilta. Ir čionai mūsų kunigas Vengras turėjo nemazą pasisekimą: per keturis mėnesius iš pradžių kasdien vaikščiodamas į miesto valdžią, o paskui kas antrą savaitę, jau išgavo apie dešimt vežimų žemių... Dar reikės apie 200 vežimų. — Ispanai mandagūs; jie nesako "ne", bet "manana", tai reiškia "rytoj"...

Užpylus griovius ir balas, sudėjus gilius cementinius pamatus, tuomet plytų mūrinimo darbas eis greitai. Čionai nei žiema vanduo neužšala, tad bile ne lyja galima mūrinti per visus metus. Deja, lietaus čia kaip Lietuvoje: kaip įsityšta lyti, tai nežino kada sustoti; purškia ištisas dienas be pasilsio.

Mus dažnai užklausiama, — "Kaip ilgai statysime bažnyčią?" — Šiaurės Amerikoje ir dides bažnyčias lengvai pastato į vienus metus, Lietuvoje gi ir paprastas kaimo bažnytuokas po keletą metų terloja. Mat Lietuvoje statytojai ne vien stato, bet ir statybai medžiagą turi pasigaminti: išdegti plytas, pasigaminti iš miško medžius ir išsiptauti balkius ir

lentas, jas džiovinti ir vietoje pasigaminti langus, duris ir tt. Argentinoje tuomi žvilgsniu yra geriau kaip Lietuvoje, nes pagamintą parsigabena iš Šiaurės Amerikos, Britanijos, Vokietijos, o medžio daugiausia iš Brazilijos.

Argentinoje, taip kaip ir Lietuvoje, dirbtuvių dar maža. Tačiau šalis gyvena iš gaminimo mėsos ir javų auginimo. Papraščiausieji pramonės išdirbiniai yra gabenami iš kitur. Prastų plytų ir Argentinai prisigamina, bet geresnės rūšies gabenama iš kitų kraštų. Tačiau Argentinoje kone išimtinai mūrai yra statomi iš prastų plytų, ir paskui iš lauko nutinkuojami.

Siemet dėl karo pramonės išdirbiniai yra labai pabrangę, labiausia gi geležies ir kitų metalų išdirbiniai. Be to jaučiamas didelis trūkumas laivų prekybinių, kadangi Argentinos ir prekybinis laivynas yra labai menkas.

Jeigu mes turėtume ganėtinai statybai pinigų, tai ir Argentinoje būtų galima į metus laiko mūsų nedidelę bažnyčią pastatyti. Deja, mums nepasisekė sukelti reikalingos sumos, o medžiagos pabrangimas mūsų padėję juo pasunkino, todėl dabar mes misijonieriai prie to varomės, kad galėtume bent iš lauko darbus užbaigti: išvartyti sienas, uždėti stogas ir įdėti laikini langai. Tuomet bažnyčia bus pašventinta, ir ją pradėsime naudoti, nors dar ji būtų netinkuota, be lubų ir be grindų. Bažnyčios vardas bus Švenčiausios Marijos Panos Aušros Vartuos Vilniuje.

Šioji pirmoji lietuvių bažnyčia Argentinoje bus Šiaurės Amerikos lietuvių paminklas Argentinoje. Tame krašte lietuvių atrodo dar kaip Lietuvos naujakuriai po dvarų išdalymo; jie begalo suvargę, pakrikę ir demoralizuoti. Kūrybinius darbus jie galės pradėti dirbti tik ėmus lietuvių bažnyčiai veikti.

Dabar pats didysis misijonierių rūpestis — išvartyti bažnyčios sienas ir uždėti stogas. Bet vienu rūpesčiu bažnyčios nepastatysi: darbininkams reikia užmokėti, ir medžiagos be pinigų negaunama. Be to, dabar Šiaurės Amerikoje mūsų bažnyčiai niekas nekoklektuoja. Visą ką gauname, tai laiškaus nuo mūsų geradarių. Stambių aukų šiais laikais beveik negaunama. Šimtinukė — tai labai reta kregždė. Iš vieno kito gi, kada ne kada gaunama dolerinė auka nors mums yra brangus daiktas, bet ilgai trunka sudėti šimtinę. Kuomet išmokėjimai eina tūkstantinėmis. Todėl, suprasi-te Brangieji Geradariai misijonierių rūpestį, ir kodėl jie nori savo rūpesčiais su jumis pasi-

dalinti. Mūsų viltys yra jūsų pastangose. Jei gerbiami klebonai padarytų vieną kolektą savo bažnyčiose, ir jei katalikiškos draugijos surengtų po vieną pramogą mūsų bažnyčios naudai, tai vienu dideliu rūpesčiu misijonieriams būtų mažiau.

Tiesa, Šiaurės Amerikos lietuvių turi ganėtinai savų rūpesčių, bet negi galime užsimerkti prieš savo tautos būtinus reikalus kituose kraštuose, kame tik vieni amerikiečiai gali pagelbėti.

Bažnyčios statymo fondas daugiau kaip pusė yra įvartytas. Todėl, Brangieji Geradariai dėkimės kuomi kas galime prie to garbingo ir švento lietuvių paminklo Argentinoje: ar asmenine auka, ar draugijų suruošta pramoga, ar kolekta bažnyčiose. Darbas eina, gi pinigai iš-eina. Gražiai prašome į talką. Ar galime jūsų širdies gerumą pasitikėti?

Misijonierių vyresniojo adresas: Kun. J. J. Jakaitis, Rivadavia 2199, Valentin Alsina, Avellaneda Argentina.

PATAPK AMERIKOS PILIEČIU

Manant apsigyventi Amerikoje, reikėtų kiekvienam patapti Amerikos piliečiu. Daugelyje įstaigų yra griežtai reikalaujama, kad kiekvienas darbininkas būtų Amerikos pilietis — kitaip neduoda darbo. Norintieji išsiimti pilietiškas popieras, nusipirkite knygutę "Pilietybės katekizmas", kuri padės Jums tapti Amerikos piliečiu. Jos kaina 25c.

Šie du kariškiai — Cadet Miles Werner (kairėje) iš San Francisco, kuris buvo Suomijoje ir Cadet Walter Rishel iš North Platte, Neb., kuris buvo Australijoje, kada Dėdė Samas pašaukė į kariuomenę, tuojau jie parvyko ir įstojo į kariuomenę ir šiandien jie treniruojasi, kaip lakūnai Brooks Field, Texas.

PAKEITIMAS DARBU IR SOCIALĖ APDRAUDA

Socialės Apdraudos valdyba kreipia visų dėmesį į sekančias informacijas.

Su išplėtimu tautinio saugumo programos, daug darbininkų pakeičia savo darbą arba pradeda dirbti pirmu kartą.

Neišpasakytai svarbu kiekvienam darbininkui yra turėti socialės apdraudos sąskaitos numerį. Sąskaitos kortelė, kurią kiekvienas darbininkas gauna yra individuališkai užnumeruota, ir Socialės Apdraudos valdyba pradeda sąskaitą darbininkui po tuo numeriu. Visos algos, kurias darbininkas uždirba yra kredituotos jo sąskaitoje, tas daroma nuo darbdavio pasiųstų raportų. Pats sąskaitos numeris vartojamas, nepaisant kaip ilgai ar kaip trumpai darbininkas dirbo, ir nepaisant kiek darbdavijų jis turėjo ar turi.

Nuo to, matyt, jog darbininkas privalo turėti tik vieną sąskaitą ir vieną sąskaitos numerio kortelę.

Jeigu darbininkas pakeičia darbą, gauna naują socialės apdraudos sąskaitos numerį ir pradeda kitą sąskaitą, turės daug vargo, kaip vėliau jis prašys jam priklausantios apdraudos. Jeigu darbininkas turi daugiau kaip vieną Socialės Apdraudos valdybos kortelę, jis privalo susinešti su vietine Social Security valdybos raštine, ir persitikrinti, jog jam duota tik vienas numeris. Jeigu jis pamestų kortelę, jis privalo prašyti duplikatinės ir ne naujos.

Socialės Apdraudos valdyba taipgi nurodo, jog darbininkas kartais gali už kitą dirbti per dvi arba tris dienas. Tikis darbininkas turi matyti, jog vardas ir socialės apdraudos numeris ir ne to darbininko kurį jis užvaduoja, darbdavio užrekomenduotas. Kitaip reguliaris darbininkas gaus algos kredita kas jam nepriguli. Kaip tik toks laikinas darbas užbaigtas, darbininkas turi gauti nuo darbdavio raštą apie kiek algų jam buvo išmokėta. Darbdaviai turi taip daryti sulig įstatymo. FLIS.

Maskolijoje Žmonės Gaudo Šunis Ir Daro Iš Jų Dešras...

(Feljetonas)

(Šis feljetonas buvo parašytas dar prieš Vokietijos-Rusijos karą, kada Lietuvoje su dideliu pašėlimu siautė bolševikai. Red.)

Susovietintoji "Maisto" bendrovė skelbia, kad ji perka šunų ir kačių kailius. (Iš oficiozo "Tarybų Lietuva").

Gyveno Kaune šuo. Niekas nežinojo, iš kur jis atsirado, nei kam jis priklausė. Taip pat nei mokyčiausias šundaktaris negalėjo nustatyti jo veislės. Iš snukio žiūrint buvo jis panašus į vilką, iš užpakalio atrodė kaip dogas, o kojas turėjo kreivas, lyg taksiuko kažkaip pasimaišyta šunų veselijos mėnesiai. Na, vienu žodžiu, buvo tai tipingas benkartis arba, moderniškai kalbant, sintetinės rasės šuo. Pagaliau, kai šis šuo pradėjo ropioti žeme, niekas nė nesidomėjo rasės teorijomis...

Nei pastovaus vardo jis neturėjo. Bet dažniausia jis buvo šaukiamas "Margio" vardu, tai ir mes jį taip vadinsime.

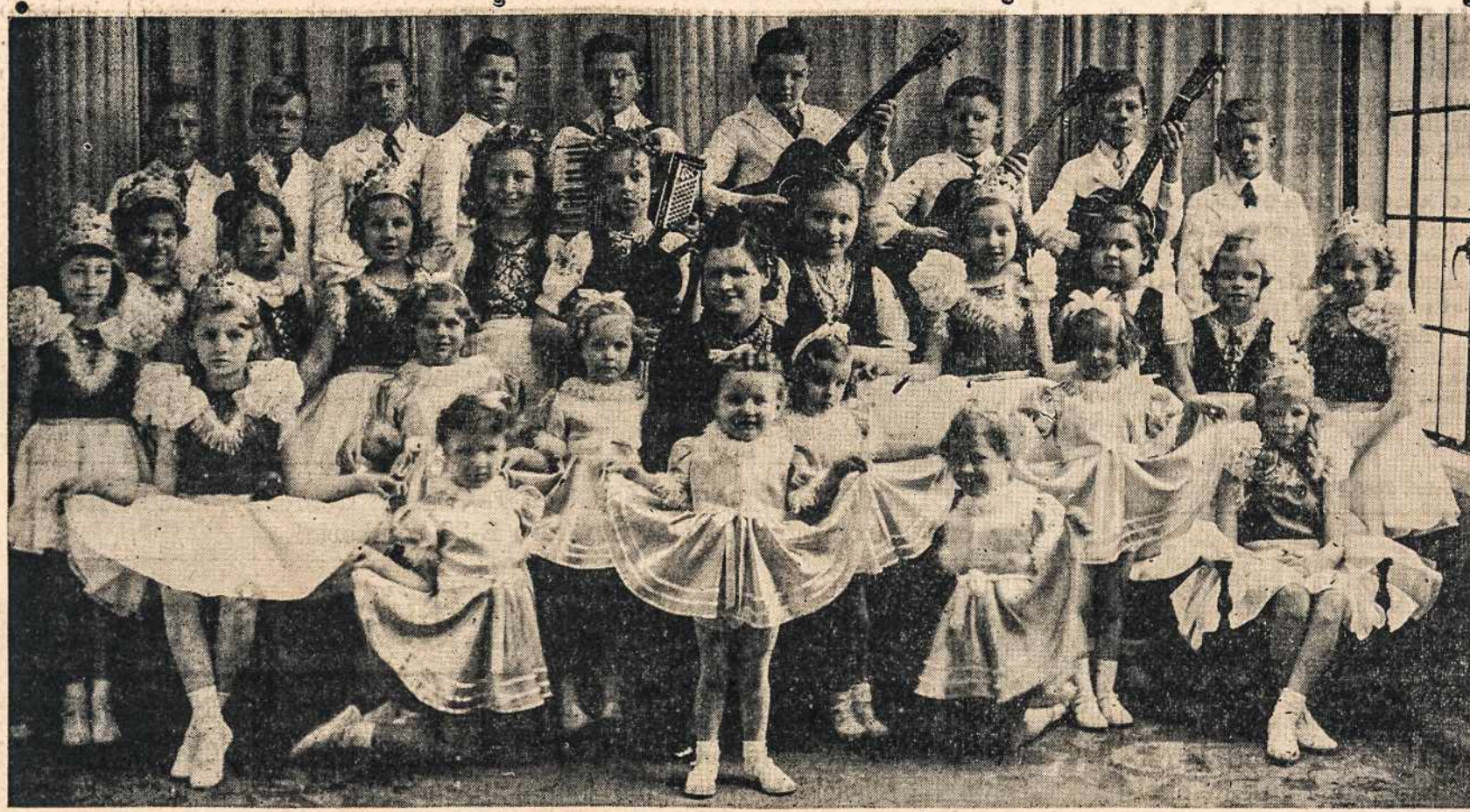
Kaip per sapną mūsų Margis prisimindavo, jog ir jis pirmomis jaunystės dienomis linksmai šokinėjo aplink savo motinos būdą, kažkur netoli Kauno. Bet paskum jis atsibastė į miestą, nebeatsimindamas kelio atgal, tad taip ir pasiliko Kaune. Pasidarė šuniu bastūnu, benamiu. Čia susirado panašių draugų kompaniją, susibūriavo. Buvo tarp jo draugų vienas senesnis šuo, su kuriu pradėjo buvo sunku net susikalbėti. Vėliau tik mūsų Margis suprato, kad jo draugas buvo atbėgęs iš Maskolijos. Mūsų Margis išsižiojęs klausydavosi jo tiesiog neįtikinamą pasakojimą, kaip jis, gelbėdamasis nuo Maskolijos siaučiančio bado, bėgo per spygliuotas vielas, sienomis vadinamas, kaip atsidūręs Lietuvoje, kur pirmą kar-

ta šokiai prisidėjęs, ir t.t. Anas iš Maskolijos atbėgęs šuo pasakojo, kad jo gimtinėje ne tik šunų benamių esama, bet kad ir tūkstančiai basų ir nuolat alkanų vaikų bastosi keliais ir gatvėmis, kad tokie vaikai vadinami bezprizoriniais.

Daug istorijų prisiklausydavo mūsų Margis iš ano savo draugo, perbėgusio Lietuvoje iš Maskolijos rojaus. Ypač didelį įspūdį jam padarė pasakojimas, jog Maskolijoje ne tiek reikia saugotis nuo kitų šunų, kiek nuo žmonių. Esą, Maskolijoje žmonės gauda šunis ir daro iš jų dešras...

Mūsų Margiui tokios kalbos pradžioje buvo idomiškos. Bet paskum jis ėmė jomis netikėti. Argi gali būti, kad žmonės gaudytų šunis ir darytų iš jų dešras? Iš vieno savo draugo šuniuko, kuris priklausė žinomai Kaune Šmuilovičiaus šeimai, jis nugirdo žodį "agitacija". Jam tas žodis patiko, ir kai tik anas iš Maskolijos pabėgęs šuo imdavo pasakoti apie pergyventas baisenybes, jis tik sulodavo: "agitacija, agitacija!"

Reikia pasakyti, kad mūsų Margis savo gyvenimu nebuvo patenkintas. Jis buvo benkartas, jis niekam nepriklausė, juo niekas nesirūpino. Iš pirmos atsiradimo Kaune dienos, jo šuniška uoslė nuvedė jį į rinką, kur buvo prikrautos mėsos stirtos, dešros, apkabinėtos būdų sienos, kur maisto tiesiog kalnai gulėjo. Jis ėmė sukintėtis tarp ūkininkų vežimų, mėsininkų būdų. Žmonės buvo neblogi: žiūrėk, tai viena bobutė numes duonos gabalą, tai mėsininkas patsvies diktą kaulą, aplipusį mėsgaliu. Bado mūsų Margiui neteko kęsti. Jis kasdien lankydavosi rinkoje, taip šokiai prisitvydavo, jog net lašinukais ėmė apaugti.

Lietuvių Naujosios Anglijos Dienoje, kuri įvyks Brockton Fair Grounds, liepos 27 d., tarp įvairiausių programos dalyvaus ir šie lietuvių tautos žiedeliai su savo gražia nauja programa. Jiems vadovauja ponija Ivaškienė. Su jais visi matysimės liepos 27 d.

Bet Margio natūra jau tokia buvo, jog jis vis nebuvo patenkintas. Pames jam kas duonos gabalą, o jis nenori, vis žiūri į dešrą, kyšiojančią iš ūkininko vežimo. Ims trainiotis aplink vežimą, o kai tik nu-taikys progą — capt už dešros ir maut, kiek tai šuniškos kojos paneša. Vieną kartą, kai jis buvo begriebias dešrigalį, kai spirs jam kažkoks ūsotas ūkininkas į pasturgalį, tai Margis net cypdamas nusinešdino. Bet daugiausia Margis užsigavo, kai ūkininkas dar sušuko: "Von padla, tikras bolševikas! Vis jam prie svetimo, vis vogti!"

Margis ne juokais pasi-piktino. Palindo patvoriū, laižė įspirtą vietą ir vis galvojo, ką galėtų reikšti ūkininko keiksmas: "Von padla, tikras bolševikas! Ilgai jis bijojo artintis prie dešrų, bet kai guzas išnyko, vėl ėmė vogtioti turguje iš ūkininkų vežimų. O pagriebti buvo nesunku, nes vežimai buvo visokių gerybių pilni. Bet Margis vis tik liko nepatenkintas, vis jam norėjo si sučiupti gardesnį kšnij. Ir ne vieną kartą jis girdė-davo keiksmą: "Von padla, tikras bolševikas!"

Tačiau Margis taip ir ne-

suprato, ką reiškia žodis bolševikas. Jam buvo stačiai nuostabu: kai jis, nors ir nebūdamas alkanas, tai-kydavosi stverti už dešros galo, tuojau išgirdavo: "Von padla, tikras bolševikas!" Ilgainiui jam toks vogčiojimas pavirto tikru sportu. Būdavo, prisieis visoko, ko žmonės gausiai numesdavo, ir ims šnairuoti į dešrą, kabančią iš vežimo arba kyšančią iš kokio krepšio. Jam susidarė įspūdis, kad visa, kas tik yra gardesnio, vadinasi "bolševikas". Jo šuniš-koje sąmonėje kilo vaizdas, kad bolševikas — tai kažkas gero, gardaus, kaip sakysime — šviežia dešra! O kas šuniui gali būti gardesnio už sultingą dešrą?

Ir ėmė Margis ilgėtis bolševiko — jo supratimu — gero gyvenimo, kuomet jis galėtų lupti dešrų iki so-ties...
Taip slinko dienos, mėnesiai, metai. Vieną vasaros dieną Margio dėmesį atkreipė nepaprastas bil-desys Kauno gatvėse. Jo-mis traukė kažkokie gele-žiniai vežimai, jis pamatė daug neregėtų veidų. Na, kas šuniui: palajo, palajo ir eina sau toliau. Tik gir-di, kad jo draugo šuniuko šeimininkai Šmuilovičiai stovi ir vis rėkia: "Ur-ra,

bolševikai, urra, bolševi-kai!" Mūsų Margis pakar-pė ausimis ir šuniškais smegenimis galvoja: Ir Šmuilovičiai šaukia "bolševikai", tai ir jiems nori-si šviežios skanios dešros! Margis ėmė vizginti uo-dega, net seilę pradėjo ry-ti, išgirdęs žodį "bolševi-kai". O bolševikai jam — tai bus gerai, tai bus gar-džios dešros!

Margis nudūlino į turgų ir ėmė taikytis prie dešros. Žiūri, ūkininkai vienas po kito pradėjo iš turgaus iš-važinėti, nors Margis ir be laikrodžio žinojo, kad dar turgus nepasibaigė. Bet šuniui kas: nutaikė užsi-žioposjusią bobelę ir capt už dešros. O ten jau šuniš-kos kojos išgelbės! Be-kramtydamas patvoryje dešrą, Margis vis girdėjo kaip kažkas girgždančiu balsu vis gatvėje šūkavo: "Ur-ra, bolševikai!" Margis patenkintas: jo šuniškoje sąmonėje "bolševikas" — tai dešra, tai sotas ir lai-mingas gyvenimas! Ir miega sau, sapnuodamas apie šviežią, gardžią dešrą — bolševikus...

Margis, kaip žinome, šuo, jo smegenys — šuniški, tad ir galvoti jis kitaip ne-gali, kaip šuniškai. Vis gir-dėdamas šaukiančius bal-sus: "Ur-ra bolševikai!"

Margis darėsi vis labiau patenkintas: jam vis vaiz-davosi geras gyvenimas, jam prieš akis stovėjo deš-ra. Jis vis bėgdavo į turgų ir vis taikydavo nudžiauti dešros gabalą.

Bet praėjo kiek laiko ir Margio šuniškos akys ne-galėjo nepastebėti, kad kažkas pasikeitė. Turguje, į kurį Margis taip mėgsta nubėgti, vis mažiau veži-mų beatvažiuoja. Dar vieną kitą kartą jam pavyko nugriebti kur dešrigalį, bet greit jos visai išnyko. Margis ėmė tenkintis duo-nos pluta, kurią patvoryje rasdavo. Margis pajuto, jog jo šonkauliai lenda pro kailį. Margis jautė alkį. Jis slankiojo po ištuštėjusį turgų, jis landžiojo po kiemus. Kapstėsi po šašlavų duobes, bet visur pastebė-davo niekur ligšiol nema-tytų uniformuotų žmonių, kurie kažkokia nesupran-tama kalba murmėjo ir vis kartojo vieną žodį: "Soju-zutil, sojuzutil"... Margio šie svetimieji žmonės prie šašlavų duobių neprilei-sdavo, nes patys viską kim-šdavo į maišus ir krauda-vo į automobilį, ant kurio buvo parašyta: "I Mas-kvą".

Margis jautė dar didesnį alkį, jam ėmė žaliuoti aky-se, jam pasidarė silpna. Jis

atsiminė savo seną drau-gą, aną daug mačiusį šunį, kuris buvo atbėgęs iš Mas-kolijos. Nusilpusiomis ko-jomis jis slankiojo iš vieno kiemo į kitą, bet šunies niekur nerado. Tik vėliau iš Šmuilovičiaus šuniuko, kuris dabar atrodė labai nusipenėjęs, patyrė, kad a-nas šuo jau seniai kažkur pabėgęs, nes pažinęs tarp naujai atvykusių žmonių tuos, kurie dar Maskolijo-je jį gaudė, norėdami iš jo pagaminti dešras. Šmuilo-vičiaus riebus šuniukas tik sulojo: "agitacija, agitaci-ja!" ir greit nubėgo, links-mai vizgindamas uodegą.

Mūsų Margis liko vienas. Jis vis jautė alkį. Jam a-kys raibo ir todėl atsigulė-čia pat patvoryje. Jam da-rėsi vis silpniau. Jį krėtė drugys. Margis užsimerkė. Prieš juo akis atsistojo be-galiniai ilga dešra, tokia šviežia, tokia gardi...

Margis ėmė kliedėti. Tik staiga pro kliedėjimą Mar-gis užgirdo kažkieno žing-snius, kažkas sušuko: "Va, šuo! Kišk į maišą! Kailį parduosime "Maistui". O šiaip padla vos gyvas, ne-padarysi dešrų!"

Išgirdęs žodį "dešra", jis prisiminė kitą žodį, kuris jo šuniškoje sąmonėje ri-šosi su dešra: "tikras bolševikas!" — ir tuo pat mo-mentu pajuto, kaip kažkas jam sugriebė už gerklės...

Dr. Anūprās Kirstukas.

MEDUS

Grynas bičių medus, ku-rį bitės sunėšė iš žydinčių javų, gėlių, pievų ir me-džių yra tikras vaistas. Taigi, išigyk kvortą me-daus ir gerk jį su arbata ar kava vietoje cukraus. Kas vartoja medų — to slogos nevalgina. Kvorta kainuoja tik 75c. Jo galite gauti "Darbininko" adm. 366 W. Broadway, So. Bos-ton, Mass.

Juozas Kasinskas

Inc.
Laidotuvių Direktorius
Patarnavimas Dieną ir Naktį
602 Washington Blvd.
BALTIMORE, Md.
Telephone Plaza 8595
Limosinal dėl visokių reikalų.

Suvalkijos Ūkininkų Sukilimas

(Atsiminimų žiupsnys iš netolimos praeities)

(Čia pradėdame spausdinti kun. P. Ragažins-kio "Atsiminimus iš netolimos praeities". Skau-dūs tie atsiminimai, bet, mūsų manymu, jie yra kaip tik laiku parašyti. Šiandien po skaudžių kančių ir skerdynių, kurias suruošė Sovietų Ru-sijos komunistinio komisari vienu metų okupa-cijos laikotarpiu, Lietuva, nors ir į kitą okupa-ciją patekus, vėl atsteigia nepriklausomybę. Lie-tuvos laikinoji valdžia paskelbė atstatant social-į ir ekonominį gyvenimą; panaikino kruvinojo Rusijos komunistinio komisarių išleistus įsakus; išlaisvino geriausius Lietuvos sūnus ir dukterys iš Lietuvos kalėjimų, kuriuos sugrūdo Rusijos komunistinio vykintojai už tikėjimą ir tautybę.

Atstatant Lietuvos socialį ir ekonominį gyve-nimą yra būtinas reikalas pažvelgti į praeitį, y-pač į tautininkų režimo laikotarpį, kuris yra pa-daręs tiek daug stambių klaidų.

Lietuvos atstatymo darbe būkime vieningi, pamirškime asmeniškumus, vengkime praeities klaidų ir padėkime Lietuvos piliečiams sukurti valstybę, kurios vyriausybė tarnautų savo pilie-čiams, kuri neskyrėtų savo pavaldinių į sūnus ir posūnus. Red.)

1935 ir 1936 metais užsieny gyvenančius lietuvius laikaš nuo laiko pasiekdavo žinios

Kun. P. Ragažinskas.

apie masinius ūkininkų areštus, ištremimus, sušaudymus Suvalkijoje. Užsieny gyvenan-tiems nelengva buvo orientuotis kas darosi Lietuvoje, nes tuometinė spaudos cenzūra apie vidaus gyvenimo įvykius leisdavo spaus-dinti, ar per radio pranešti tikrai tą, kas bū-davo vidaus reikalų ministerijos valdininkų, arba tautininkų viršūnių suredaguota. Todėl ir lietuvis ūkininkas, kuris ryžosi ginti savo teises ar atkreipti vyriausybės dėmesį į būti-ną reikalą kairiųjų reformų, būdavo apšau-kiamas komunistu, svetimos valstybės agen-tu. Skaudu būdavo skaityti net ir užsienių lietuvių spaudoj, kad Suvalkijos ūkininkų sukilimas buvęs vadovaujamas ir įkvėptas bolševikų ar vokiečių. Nejaugi taip galėtų būti Suvalkijoje, jos sodžiuose, kurie Lietuvai davė Krauciūną, Basanavičių, Kudirką, Vai-čaitį, Jablonskį ir visą eilę kitų žymių valsty-bininkų. Šuo visai kur kitur buvo pakastas. Tik žvilgterėkim trumpai į tuometinį Lie-tuvos vidaus politinį ir ekonominį gyvenimą.

DIKTATŪROS LINKU —

Tautininkai po 1926 metų gruodžio m. 17 d. perversmo, patekę valdžion, užsispyrė jos vadžiui iš savo rankų daugiau nebepaleisti. O tai padaryti partijai, kuri seime turėjo

daugiausia tris atstovus, pasiryžimas buvo gana didelis. Šis uždavinys gal lengviau ir pratingiau būtų buvęs įgyvendintas, jei pati tautininkų partija nebūt suskilusi į smetonin-inkus ir voldemarininkus. Pavykus iš vy-riausybės išspirti Voldemarą, tuo pačiu ir o-pozicija sustipranta labai energingu elemen-tu, nes su Voldemaru ejo pati aktyviausioji tautininkų jaunomėnės dalis.

Aišku, kad apie seimo rinkimus negalėjo būti ne kalbos. Tai būtų buvęs aiškiausia tau-tininkų partijai savižudystė. Visuomenė bu-vo pradėdama įtikinėti, kad demokratija su-sibankrūtėjusi kartą ant visados, ir kad Lie-tuvai tinkanti tokia valdymosi forma kaip fašistinė Italijoje.

Politinės partijos, išskyrus tautininkišką, buvo uždarytos. Žymesnieji vadai sukemša-mi į koncentracijos stovyklas. Spaudos lais-vė panaikinta. Ne tik politines, bet ir kultū-rines organizacijas pradėdama persekioti, ar net uždarinėti. Štai 1930 metais rugsėjo m. uždarė katalikų moksleivių ateitininkų są-jungą, kuri buvo Lietuvos vyskupų globoje. Katalikams inteligentams draudžiama daly-vauti katalikiškose organizacijose, lankyti jų susirinkimus, skaityti paskaitas. Jeigu kas tai drįsdavo daryti būdavo žeminamas tarny-boje, ar net visai atleidžiamas.

ŠTAI KELETAS FAKTU —

Mariampolės pirmojo rajono inspektorius Česnavičius, mokytojas J. Žiginskaitė, K.

Katiliūtė, M. Maurukaitė "tarnybos labui" perkėlė į blogesnes vietas vien už tai, kad drįsdavo mergaitėms pavasarininkams jų su-sirinkimuose skaityti paskaitas. Varnupių mokyklos vedėjas J. Mykolaitis, ir Kalvarijos S., 12 komplektų mokyklos vedėjas Barkauskas gavo iš inspektoriaus parėdymą "tarny-bos labui" paduoti prašymus persikelti kiton vieton. Jiems tai nepadarius atėjo praneši-mas, kad atleisti iš tarnybos. O tai padaryta vien dėlto, kad jie nesutiko vadovauti smetō-nininkų gaujoms. Čia tik vienas kitas pavyz-dys iš vienos apylinkės. O tokių atsitikimų yra buvę šimtais.

Katalikiškoms organizacijoms kaskart buvo stengiamasi sudaryti nepalankesnes są-lygas. Lietuvos vyskupai matydami susida-riusią padėtį įvairioms progoms reišė protestą. Atatinkamų žygių Lietuvos katalikų reikalais darė ir Šventojo Sosto nuncijus Lie-tuvoje. Tuo metu buvęs (1931 metais) užsie-nio reikalų ministeriu D. Zaunius, viešai kalbėdamas Kaune valstybės teatre, pareiškė, kad popiežiaus nesą ko bijoti, nes jis ne-turįs kariuomenės. Aukščiausio laipsnio na-chališkumo tautininkų užsienių reikalų mi-nistras pasiekė įsakymas Šventojo Sosto atstovui per 24 valandas palikti Lietuvą. Ir policininkų gaujos lydymas, kaip koks krimi-nalistas išvažiavo iš Lietuvos arkivyskupas Bartaloni.

(Bus Daugiau)

Mūsų Visų Bendri Idealai -- Dievas Ir Tėvynė!

Rašo Dr. Pranas Šacikauskas

Kas nenori šiandien gyvenimo kelionę, klaidžioti sunkeliais ir tapti likimo žaislu, tas dabartės privalo nusistatyti savo kelionės kryptį ir pasirinkti kilnius idealus, kurie būtų neklaidingas keliarodis į vyriausiąją žmogaus tikslą-laimę. Gyvenimas be aiškių sąmoningai pasirinktų idealų yra betikslė klajonė, o ji tokį gyvenimą išklaidęs žmogus yra panašus į vėjo siubuojamą nendrę. Žmogus be pasaulėžiūros, lyg be stuburkaulio sliksas, peršliaužia per gyvenimą, taikindamasis prie aplinkybių ir išnyksta nepalikęs ne pėsako ir nepajunta laimės šypsni ant savo lūpų, nes neatsieikia savo siekių.

Bet, ieškant to tiesaus kelio, neprityrusiam žmogui labai lengva suklysti. Nė vienas vieton tikrojo idealo pasirenka tik jo šėšėlį, kurio suviliotas į klaidingas gyvenimo sutemas nė kartą suklumpa po nusiminimo našta. Pavojus suklysti mums lietuviams buvo visuomet, bet ypač jis gresia dabar, šioje perversmų gadynėje. Prieškarinis pasaulis, pasiekęs aukščiausio medžiaginės gerovės laipsnio, bet dvasiniai sutrunijęs, per šį ka-

lą subirėjo ir tuo aiškiai įrodė, kad vien auksu ir kumštīm paremta žmonių gerovė nėra patvari, ji negali duot tikrosios laimės. Tuo būdu prieinama prieturimų vertybių tikrosios vertės patikrinimo ir senų idėjų naujomis pakeitimo, o tai davė progos netikriems pranašams paspekuluoti skambiais, bet tuščiais ar klaidingais šūkiiais ir jais prisivilioti lengvatikius žmones, kad paskui per jų galvas išlipus virš minios ar nors jų sąskaiton pasipelnijus.

Tokių tariamų laisvės ir tiesos skelbėjų, o iš tikrųjų savimylių ir apgavikų tūkstančius priskaito kituose kraštuose; tokių, žinoma, netrūksta ir pas mus Lietuvoje ir išeivijoje, o ypač yra jų nemaža ir kas kart vis daugiau atsiranda išeivijoje, kur labiau drums vanduo ir kur lengviau eina naivios žuvelės į jų vylių bučių. Pas mus dabar, lyg turguj, tik žiūrėk, — iš vienos pusės siūloma, arba varu brukama pigi laisvamaniška "kultūra", o iš kitos vėl dar pigesnė "komunistų saulė" ir "laisvė". Lietuviui, nemokančiam kritingai pažiūrėti į tikrąsias prekes, rodo si — tik prisigriebk vieną, antros, o tuojaus tapsi pažanšius ir šviesus ir laisvas!

Subedievėjimo Ir Ištvirkimo Pavojus

Apie priešų pastangas ištautinti mūsų visuomenę ir apie gyvą reikalą su ištautėjimo reiškiniais įvairiais būdais kovoti jau daug kartų buvo rašyta, o be to jau ir kiekvienas lietuvis pats, supratęs ištautėjimo ligos baurumą, randa priemonių nuo jos apsidrausti ir su ta liga, rodos, kovojama pasekmingai. Bet dar nė karto nebuvo plačiau paliestas lygiai didelis subedievėjimo ir ištvirkimo pavojus, gresiantis mūsų visuomenei iš laisvamanybės pusės. Ta liga taip pat bauri, o savo pasekomis prilygsta ištautėjimui.

Laisvamanybė, eidama prie dabartinės visuome-

Blanche Bertelshen iš New York'o, buvo išvykusi laivų S. S. America ir ten laimėjo gražių dovanų, kurias paveikslė ir parodo.

vyris", būdamas mažas, rytą ir vakarą kartojo paskui savo motutę tą patį "Nevok", "Nepaleistuvauk" ir kitas Dievo įsakytas tiesas. Nors vėliau dėl tuščios puikybės Dievo balso išsigynė ir iš motutės išmoktus doros ir tiesos dėsnius užmiršo, tai vis tiek jo širdy paliko doros ir tiesos nujautimas, kuri jį vadina sąžine ir kuris jį sulauko nuo braidymo purvynais. Didžiama tačiau laisvamanių, atsipalaidoję nuo Kristaus etikos ir dorovės tariamų varžtų, netenka ir to palaiminto nujautimo — kas galima, o ko nevalia; pradede pataikauti savo užgaidoms ir pagaliau tampa daug stipriau suvaržyti savo žemųjų geidulių tikraisiais varžtais. O kas toks "laisvasis", paleidęs iš rankų dvasios lygsvaros vadeles, pražudo nenumaldomų geismų liepsnose savo garbę, sveikatą ir laimę, — tampa paliegėlis ir sunkenybė saviesiems ir savo tautai.

Laisvamanybė Taip Pat Pragaištinga, Kaip Ir Ištautėjimas

Be to dar kaikurios laisvamanių srovės žalingos mūsų tautai ir tuo, kad jie neigia tautų skirtumą ir jų tarpusavio lenktyniavimą, iškišdami vieton tų klasių kovą, kuri šiandien pas mus dar neaktuali. Jų tėvynė — visas pasaulis, o tauta — žmonija. Teorijoj tie laisvamanių idealai gal ir gražiai skamba, bet jie dar toli nuo gyvenimo praktikos. Gyvenime dar matom nuolatinės tautų varžytines dėl pirmenybių ir ta jų išsimuša priešakin, kurios vaikai geriau supranta savo motinos - tautos reikalus ir juos pastato virš savo asmeninių ir partinių reikalų. Jei mes tik užsimerksime prieš tą gyvenimo tikrąją ir gyventum vien laisvamanių svajonėmis, tai kažin ar tose visuotinėse tautų lenktynėse neliktum užpakaly, ar net gal būtum sutrupinti (sutrūpti).

Kad mūsų laisvamanių nėra geresni už kitų šalių laisvamanius, kad jie tik savo partijų reikalus stato virš tautos reikalų, tai nenugriaunamai įrodė 15 diena birželio mėn. 1940 metais padaryta žalingi mūsų tautai eksperimentai ir dabar išeivijoje esančių laisvamanių (Lietuvos vadavimo reikaluose) daromi nešvarūs žygiai, apie kuriuos ne kartą jau buvo rašoma ir kurie visiems jau turėtų būti žinomi.

Todėl, kaip matom, mūsų laisvamanybė taip pat pragaištinga, kaip ir ištautėjimas, nes laisvamanybė, paprastai būna tautos dorovinio nuoluimo ir dvasinės didybės sumenkėjimo priežastis, o kartu ir pirmoji ištautėjimo stadija, kuri veda prie galutinio tautos išsigimimo ir išnykimo.

Turint visa tai domėj, darsi aišku, kiek reikia atsargumo ir tikrosios ver-

Mayoras Maurice J. Tobin Bostono miesto mayoras, Lietuvos Darbininkų Dievai, Liepos 27 d., Brockton Fair Grounds, Brockton, Mass. dovanojo gražią, didelę taurę su sekančiu parašu: "Mayor Maurice J. Tobin, Trophy — Lithuanian Day of New England, July 27, 1941".

tybės supratimo pasirenkant idealus, sroves, draugijas ir tt., kad nesusižavėti laisvamanių pakišamais apgaulingais blizgiais ir netapti apsvyrimo auka.

Beveik visi lietuviai čion išeivijoje yra lietuviai-ka-

talikai ir todėl privalo burtis po viena katalikiškai - tautiška vėliava, o savo darbuose ir pastangose vaduotis vienu obalysiu — Dievui ir Tėvynėi. Tik tikybiniai tautiniai idealai, jeigu jie bus visiems bendri, galės mus sujungti į vieną brolišką šeimą ir tuo užtikrins mums laimėjimą sunkios šių dienų kovos už mūsų Tautą, Tėvynę ir už būvį, kuris kiekvienam žingsny laužomas mūsų teisės. Žinoma tik tuo keliu eidami, prieisime ir tikrosios laimės žiburį, nes, kaip istorija rodo, tik tautos gerbiančios ir mylinčios savo tautybę ir dorą, pasiekė gerbuvio ir galybės, o tautos, veikiančios svetimų "kultūrų" ir laisvamanių skelbiamos "laisvės" vėjus, visuomet skendo tamsybėse ir svetimiems vergavo, kol galutinai neišnyko iš šios žemės paviršiaus ir jų vietų neužėmė gudresni už juos apgavikai. Tą geležinę gyvenimo kovos tiesą gerai žino mūsų priešai ir todėl jie stengias visų pirma išplėsti iš mūsų širdžių Dievo ir Tėvynės meilę, tą mūsų ne-

Klausimai Ir Atsakymai

Darodymas Metų

Klausimas — Neturiu gimumo metrikų, ir man kaip tik dabar reikia darodyti savo metus, kaip tą galiu daryti?

Atsakymas — Metų darodymui gali pristatyti senus apsaugos sertifikatus, jie paprastai neša apdrausto žmogaus metus, gimimo rekordą, apšvedimo leidimą, arba kitus dokumentus kaip važiavimo leidimą, kliniko rekordą ir pan. Jeigu tokių dokumentų neturi, tamstai pagalbės tamstos paduotos in-

sulaužomo atsparumo jėgą ir didžiausi mūsų veikimo, o ne kartą gal ir pasišventimo, akstiną, kad paskui vieton to įbrukus savimeilės ir tuštybės jausmą, kuris tikriausia mus paverstų savo pilvo ir svetimų dievų garbintojais, o vėliaus ir visiškais jų vergais.

Todėl lai būna mūsų šiandien visų bendri idealai — Dievas ir Tėvynė!

formacijos apie metus kuomet atvykai į Jung. Valstybes.

Kanados Imigracijos Taisyklės

Klausimas — Kokius ateivius Kanadą įleidžia?

Atsakymas — Sekantis Commissioner of Immigration pranešimas išleistas kovo 1 d. 1939 m., yra atsakymas į tamstos klausimą.

Išskiriant Anglijos pavaldinius ir Jung. Valstybių piliečius, Kanada įleidžia — žmoną (suzieduotinę) arba nevedusį nepilnametį vaiką visų Kanados legaliai įleistų gyventojų.

Kanada šiandien dėl ekonomiškos padėties, nenori neprityrusių ateivių darbininkų. Bet Anglijos pavaldiniai ir Jung. Valstybių piliečiai ieškodami darbo, geroj sveikatoj ir turėdami reikalaujamą sumą pinigų nebus sulaikyti.

FLIS.

Šeiminkės, Kodėl Jusų Gyvenimas Sunkus?

Tik todėl, kad nevartojate patogių, gyvenimui pritaikintų priemonių. Štai šie visi maži reklamuojami daikteliai yra jūsų gyvenimo patogumui. Įsigykite vieną arba kelis "Darbininkas Electrical Supply" krautuvėje ir pamatykite, kad Jūsų gyvenimas žymiai pelengvės.

"Darbininkas Electrical Supply" Krautuvėje

visuomet pirksite pigiausiai — sutaupysite dolerius.

Smart to Own! Smart to Give!

Westinghouse "LEISURE LINE" APPLIANCES

3-CUP PERCOLATOR
Ideal for small capacity, every day use. Tarnishproof aluminum body. Cool, bakelite handle, long life heating element... **\$1.95**

7-CUP CHROME PERCOLATOR
Smartly styled in graceful modern lines. Non-tarnishing chrome finish over seamless copper body. Fuse protection against over-heating... **\$5.95**

SALE! New Westinghouse Electrical Appliances

TURNOVER TOASTER
Toasts two slices at once, to a delicious, even brown. Lowering either door turns toast. Non-tarnishing chrome finish and cool wood handles... **\$2.95**

SANDWICH GRILL
This smartly styled table appliance makes delicious toasted sandwiches, grills bacon, hamburgers, etc. Large aluminum grids for fast heating... **\$6.95**

Westinghouse HEATING PAD
Three-heat switch—for low, medium, and high. Soft-closing cover. Gives soothing heat for all aches and pains... **\$2.95**

Westinghouse 8-CUP COFFEE MAKER
Makes delicious full flavored coffee—also soup, hot chocolate, etc. Wide mouth bowls for easy cleaning... **\$4.95**

AUTOMATIC WAFFLE BAKER
This beautifully styled automatic waffle baker has adjustable control for varying degrees of brownness. Signal light tells when to bake. Pre-treated grids... **\$8.95**

HEAT-INDICATING WAFFLE BAKER
Smart streamline design. Signal light tells when to pour in batter. Pre-treated grids—no greasing, no sticking... **\$5.95**

TWIN WAFFLE BAKER
Bakes two delicious, generous sized waffles at a time. Ideal for a party. Heat indicators on each grid tell when to pour in batter... **\$8.95**

AUTOMATIC SANDWICH GRILL
Makes delicious toasted sandwiches, grills bacon, hamburgers, etc. Adjustable thermostat control for high or low heat. Signal light... **\$9.95**

COZY GLOW HEATER
Easily portable, furnishes instant heat wherever desired. Coil type element produces health-giving infrared rays... **\$3.95**

Darbininkas Electrical Supply

366 West Broadway

TELEFONAS SOU 2680

South Boston, Mass.

Šventasis Kamilius Liliētis,

Išpažnyėjas, — "Ligonų Aprūpintojų" Ordino Įsteigėjas, Ir Slaugų Ir Ligoniams Tarnautojų, Užtarytojas Ir Globėjas.

Šv. Kamiliaus Liliėčio gyvenimo istorija patiekia mums ypatingai nuostabių pavyzdžių to kelio, kuriame nuostabieji V. Dievo Apvaizdos planai, dažnai mums parodo, kaip aiškiai sudaro kartais visiškai nesitikėtos žmogaus gyvenime apstovos, kurios pačios savy atrodė, niekam geram ir naudingam, visiškai yra netikusios. Tačiau ir iš netikusių apstovų nuostabioji V. Dievo Apvaizdos Ranka moka žmogų laimingai išvesti iš išganymą, ir padaryti Savo išrinktaisiais. Šv. Kamilius Liliētis buvo vieno Italijos armijos karininko sūnus. Jo tėvelis kaip karininkas tarnavo abiejose Prancūzų ir Neapoliečių armijose. Jis gimė Bacchianico kaime, palei Neapolį, 1550 m. Jo motinėle, kai jį pagimdė, buvo jau gana pasenusi. Keleliams metams praslinkus jį mirė ir šv. Kamilius paliko labai jaunas našlaitis. Jis priverstas

buvo augti visiškai visų apleistas ir niekieno neprižiūrimas ir neauklėjamas. Visiems aiškiai atrodė, kad tokiose gyvenimo apstovose būdamas, vaikas geru, garbingu žmogumi išauktu nieku būdu nebegalėjo. Būdamas dar gana jaunas, jis bandė kaip ir jo tėvelis, stoti į kariuomenę ir joje tarnauti. Tačiau dėl pasireiškusių jame nesveikatos, kariuomenės tarnybon jis nebuvo priimtas. Jis dabar paprastai pradėjo užsiiminėti kurtavimu, ir kitais nuodemin-gais žaidimais ir nekartą įvairiuose dalykuose nusikalsdavo. Kiek paaukęs ir subrendėjęs, jis pamatė daromas savo klaidas ir ryžosi jas taisyti. Jis tvirtai pasiryžo priimti Pranciškonų Ordiną. Jis padavė aplikaciją priėmimui į Pranciškonų Ordino vienuolyną, kuriame jo dėdė buvo vienuolyno viršininku. Jo tenkinti vien tik dėl to, kad jis

Lietuvių Darbininkų Sąjungos (LDS) SEIMAS

Įvyks Rugsėjo 14 ir 15 dd., 1941

švč. Trejybės Lietuvių Parapijoje Hartford, Conn.

LDS apskričiai ir kuopos nuosirdžiai raginamos išrinkti atstovus. Kiekvienas apskritis gali siųsti po du atstovus; kuopa nuo kiekvienos dešimties narių gali siųsti po vieną atstovą. Atstovų į Seimą įgaliojimai turi būti su Dvasios Vado ir kuopos pirmininko ir raštininko parašais.

Apskričiai ir kuopos siųskite įnešimus ir pageidavimus Centro Valdybai, kad galėtume juos įtalpinti organe "Darbininke" ir perduoti Seimui. Pageidaujama, kad visi įnešimai ir pageidavimai pasiektų Centrą prieš rugsėjo 7 d., š. m.

Kun. Jonas Švagždys, pirmininkas, Antanas F. Kneizys, sekretorius.

buvo per daug fiziniai silpnas. Tai matydamas, šventasis nukeliavo į Romą, kur buvo priimtas į šv. Giakomo Ligoninę, kurioje būnant turėjo viltį išsigydyti iš didelių savo kojose esančių skaudulių, nuo kurių jis taip daug ir ilgai turėjo kentėti. Pavykus jam savo kojas dali-

prasiolus paskutinį skatiką padarė jį didžiausiu pavargėliu pasauly! Pamatęs pagaliau taip nelaimingą savo padėtį ir girdėdamas nuolatinį savo sąžinės jam prikašiojantį balsą, dabar, antru kartu, jis tikrai pasiryžo pataisyti nedorą praeities savo gyvenimą. Progai pasitaikius, jis buvo priimtas į Kapucinių Ordino vienuolyną. Čia veik ir vėl pasikartojė ta pati istorija: Dėl sunkios ir aštrios Ordino Regulos pildymo, vėl atsinaujino senosios jo kojos žaizdos. Jis buvo priverstas antru kartu apleisti vienuolyną, antru kartu pabaigęs Noviciją. Dabar jis vėl grįžo ton pačion ligoninėn Romoje, kur pats kojas besigydydamas ir kitiems kenčiantiems ligoniams, visais jam galimais būdais patarnauti, nepaprastu apetitu ir uolumu jį pasižymėjo! To jo didžiausio kitiems kenčiantiems ligoniams parodyto gailėstingumo buvo tokios nuostabios pasekmės, kad visi netikėtai jis tapo išvestas į kunigus, ir po kiek laiko pradėta organizuoti specialis religinis ordinas, kurio įsteigėju ir vyriausia galva ir buvo paskirtas šv. Kamilius. To Ordino vienintelis tikslas buvo — prižiūrėti, globoti ir tarnauti ligoniams ir visiems kenčiantiems, ir tuo pačiu laiku aprūpinti visus dvasinius ligonių reikalus. Šiam tikslui į šį naują ordiną tebuvo priimami vien tik kunigai. Tasai ordinas, kuris taip puikiai papuošė Katalikų Bažnyčią, artimo meilės ir gailėstingumo kvapniomis gėlėmis, tapo pavadintas "Ligonų Dvasininkų Ordinas". Vėliau tas Ordinas žmonių tarpe besipopulerizuodamas, buvo pavadintas "Laimingosios Mirties Tėvai". Nuostabius to Ordino nuveiktus skaitlingiausius Dievo ir artimo meilės ir gailėstingumo nuveiktus darbus trumpame rašiny nieku būdu nebegalima išvardyti. Viena tegalima tik pasakyti, kad kiekvienas šio Ordino narys visuomet parodydavo tiesiog didvyrišką sąvės ligoniam ir jų reikalams pasiaukavimą! Pats šv. Kamilius, nepaisydamas didžiausių savo

Bernardas Koraitis

yra ilgametis I. J. Fox kompanijos atstovas, nuosirdus "Darbininko" prieštalius ir rėmėjas. Jo pastangomis I. J. Fox kompanija dovanojo Lietuvių Darbininkų Dienai kailinį jacketą, vertės \$100.00. P-nas Koraitis su šeima ir savo draugais pasižadėjo atvykti į L. Darb. Dieną, liepos 27, Brockton Fair Grounds.

kojų žaizdų, kurias jis išnešiojo lygiai 46 m. laiko, skausmų nė mažiausią kriselį neatslūgo savo gailėstingumo darbuose kitiems kenčiantiems ligoniams, ypatingai pavargėliams. Išgirdęs sudejuojant kurį nors ligonį, kuogreičiausia keldavosi iš savo lovos, kurioje ir pats pagaliau visuomet buvo priverstas gulėti, ir kiek galėdamas eidavo, plaudavo ir raišiodavo ligonių žaizdas, ir kitus visus patarnavimus su didžiausia meile kiekvienam padarydavo. Dėl taip didelio savo gailėstingumo, jis pagaliau buvo pramintas "Ligonų Tėvu ir Gydytoju". Šv. Kamilius mirė 1614 m. Po jo mirties, V. Dievo didele daugybe per jo užtarimą apturėtų stebuklų, patvirtino jo šventumą, ir 1746 m., Popiežius Benediktas XIV, įrašė jį į šventųjų skaičių. Šv. Kamiliui pagerbti, Katalikų Bažnyčia pasikyrė 18 d. liepos mėnesio.

J. Butkevičius.

mė ir Daina dėl Dievo ir Tėvynės! Mums tik reikia daugiau vienybės, pagarbos vedėjams, lojališkumo Sąjungai ir nuosirdžiau remti savo organas "Muzikos Žinios", kurios yra organizacijos kūnu.

Liepos 29-30 dd. įvyks Chicagoje Vargonininkų ir Chorų Sąjungų Seimai. Pasiruoškime dėl jų; pagamindami tinkamas rezoliucijas ir išrinkite atstovus.

Pasitikiu, kad mano žodžiai gaus jūsų pritarimą.

Su gilia pagarba,
Nikodemus Kulys,
"Muzikos Žinių" Redaktorius.

Remkite tuos profesionalus ir biznierių, kurie savo skelbimais remia "Darbininką".

ĮVAIRUS SKELBIMAI

Juozas M. Dilis

LAIKRODININKAS
Parduodu įvairiausius rūšies auksinius ir sidabrinus daiktus. TAIPTGI IR PATAISAU
366 West Broadway, So. Boston, Mass.

A. M. Dambrauskas

KARPENTERIS, PENTORIS
Abelnai taisau viską prie Namu ir Lauko ir Viduje.
Turint btle darbą prie Namu pataisymo, kreipkitės pas mane. Darbas bus padarytas patenkinančiai ir prieinama kaina.
432 — 4th St., SO. BOSTON, MASS.

By-product of
NEW ENGLAND WEATHER

Naujosios Anglijos oro sumišimai, kartais padaro daug nuostolių, sulaužydami įvairius daiktus į dalis, nepamiršdami taip pat pasiegti ir su telefonu.

Telefonų industrija Naujoje Anglijoje atsirado tuomet, kada buvo diskutuojama apie oro pamainas. New England Telephone įstaiga visuomet galvojo, kaip išvengti ir apėjus visas oro pamainas ir staigmenas. Prieta, ir surasta priemonė — sudėti ir išvedžioti po žeme kabelius, kurie nebijo jokių oro staigmenų bei permainingų. Tas ir padaryta.

Telefono susisiekimas dabar yra apsaugotas nuo gamtos pavojų daugiau, negu kada yra buvęs. Iš 5,778,248 malių Naujoje Anglijoje, telefono draty, yra 96.7% įvesta kabeliais... Daugiau negu tris penktadaliai yra įvesta kabelių po žeme.

Reikia pasakyti, kad telefono aptarnavimas yra pilnai yra pasaugotas nuo Naujosios Anglijos oro visokių pavojų — o tas Telefonų kompanijai atėjo daug darbo ir trūso.

NEW ENGLAND TELEPHONE & TELEGRAPH CO.

Go GREYHOUND RACING This Week!
POST TIME 8:15
DAILY DOUBLE WINDOW CLOSES 8:05
WONDERLAND REVERE

Taip, Šis Yra Naujai Padarytas

PICKWICK "LIGHT" ALE

Kompanijonas Ale

Pagarsėjusiams

PICKWICK 'Regular' ALE

PILNOMIS KVORTOMIS ir 12 ONCŲ BUTELIUOSE ir IŠ KRANO

BREWED BY HAFFENREFFER & CO., Inc., Boston, Mass., BREWERS SINCE 1870

Atviras Laiškas Chorams

Brangūs Dainininkai-kės!

Buvo laikai, kada chorai organizavosi, o jiems nebuvo paruošta gaidų. Vedėjai skolindavo vieni nuo kitų dainelių rankraščius, nurašinėdavo, mimio-grafuodavo ir chorą mokindavo. Nors choristams nelengva buvo išskaityti žodžiai ir gaidos, vienok pašvėsdami daug laiko mokinosi ir džiaugdavosi nauju kūrinium. Tuomet neturėjome kompozitorių, neturėjome nė jėgų, kad ir parašytą kūrinį išleisti.

Kaip žinote, vargonininkui už vis labiausia rūpi choro gerovė ir jo tobulybė, todėl vargonininkai ir buvo patys pirmieji gaidų gamintojai. Jie sutvėrė Vargonininkų Sąjungą iš savęs sudėjo \$350.00 ir pradėjo gaminti gaidas, leisti laikraštį "Muzika". Mažas narių būrelis, laikraščio išlaidos didelės, nebu galimybės jo išlaikyti. Išėjo du numeriai ir mirė.

Antras bandymas. Suorganizuota Chorų Sąjunga su tikslu, kad ir chorai pagelbėtų vedėjams paruošti ir išleisti giesmių, dainų, nes tai daroma dėl pačių chorų naudos. Įsteigta Vargonininkų ir Chorų Sąjungos organas "Muzikos Žinios", su kuriomis šį kultūros darbą jau 7 metai varome pirmyn. Dabar jau vedėjams nėra vargo su gaidomis. Jei tik norima,

chorai gauna gražiai ir aiškiai atspausdintas giesmes ir dainas. Chorams lengva suskaičiuoti ir išmokti. Chorų repertuaras padidėjo tikra spauda.

"Muzikos Žinias" leisti kas mėnesis su kaltomis gaidomis, kaip dabar kad eina, nėra lengvas darbas. Reikia pasišventimo, reikia ir pinigų. Todėl chorai, kaip Sąjunga turėtų laikyti sau už pareigą provincijose paruošti nors po vieną metinį parengimą "Muzikos Žinių" palaikymui. Nemažiau kaip 10 prenumeratų iš kiekvieno choro užsirašyti ir raštais bendradarbiauti. Tuomet bus teisėtas vardas Chorų Sąjungos ir organas atsieks tikslą, tarnaudamas chorams. Jei to nedarysime, tai nustosime visko ką jau atsiekėme. Lietuva pavergta, ten giesmės ir dainos sudėgintos. Kompozitoriai naujų dainų neruoš, jei jų nebus kam išleisti. Todėl reikia visiems dirbti ir branginti ką šiandien turime, kad nereikėtų vėl grįžt ten, nuo kur pradėjome.

Kitos mūsų organizacijos, kaip tai: A. L. R. K. Susivienijimas, Moterų Sąjunga, Vyčiai, Studentų Sąjunga, Darbininkų Sąjunga turi savo tikslą ir gražiai gyvuoja — leidžia po organą (laikraštį) ir vargų neturi. Mūsų Sąjungos gražiausias ir prakilniausias tikslas — Gies-

VIETINĖS ŽINIOS

LIETUVIŲ DARBININKŲ REIKALŲ SUSIRINKIMAS

Ketvirtadienį, liepos 17 d., 7:30 val. vakare, "Darbininko" salėje, 330 E St., So. Bostone įvyks "Darbininko" prietelių ir rėmėjų susirinkimas į kurį nuosirdžiai kviečiame visus veikėjus bei veikėjas iš visų kolonijų dalyvauti. Šiam susirinkime bus sudaryta Lietuvių Darbininkų Diena, kuri įvyks liepos 27 d., Brockton Fair Grounds, darbininkų štabas.

Adv. J. Grigalus, pirmininkas, A. Mašidlauskaitė, sekretorė, Emilija Oksaitė, sekretorė.

UŽUOJAUTA

Mirus a. a. Motiejui žobai, LDS 1-mos kuopos nariui, ir buvusiam LDS Centro pirmininkui, didžioje nuliūdimo valandoje jo žmonai Agnieškai Žobienei ir giminėms, užuojautą reiškia LDS 1-os kp. Valdyba.

UŽUOJAUTA

Mirus a. a. Sofijai Motiejūnienei, LDS 1-os kuopos ligametei narei, nuliūdimo valandoje jos sūnui Tėvui Geraldui C. P., dukterims Skolastikai ir Stasei ir giminėms, užuojautą reiškia LDS 1-mos kp. Valdyba.

ŽINUTĖS

Liepos 13 d., apšvedė armionistas Mykolas Pluta su vyte Marijona Nevieraitė, gyv. 265 Gold St., Liūdijo jiems Petras

DAKTARAI

Lietuvis Dantistas
A. L. Kapočius
517 E. Broadway,
SOUTH BOSTON, MASS.
Tel. SOUTH Boston 2660
Ofiso valandos nuo 9 iki 12, nuo 1:30 iki 6 ir nuo 6:30 iki 9 v. v. Seredomis nuo 9 iki 12 val. dieną. Subatomis nuo 9 iki 6 val. vak. Nedėlionis nuo 9 iki 12 val. dieną (pagal sutartį)

Tel. TROWbridge 6330
J. Repshis, M. D.
(REPSYS)
Lietuvis Gydytojas
278 HARVARD STREET
Kampas Inman arti Central Sq.
CAMBRIDGE, MASS.
Ofiso Valandos 2-4 ir 6-8.

ĮVAIRUS SKELBIMAI

PARSIDUODA Variety krautu-
vė su namu arba be namo. Na-
mas yra trijų šeimynų, 2 fl. po
6 kambarius ir vienas 3-jų kam-
barių. Visi moderniški įrengi-
mai. Biznis išdirbtas per 18 mė-
tį. Atsišaukite: M. T., 188 W.
9th St., So. Boston, Mass.
(11-15-18)

VELDĖRIAI
reikalingi industrijoms.
CERTIFIKUOTUS VELDĖRIUS
priešiu New England's Gerlausia
Vėding mokykla. Išrašyk dabar
saugumo darbų klases —
88 St. Stephen St., Boston; Com. 4215
Dienomis ir vakarais klases-pamokos
Vizitoriai kviečiami
New England Welding Laboratories,
Inc.

PARSIDUODA puikus dviejų
aukštų namas trijų šeimynų ir
puikus moderniška įrengtas
restoranas — (aludė) išren-
dhotas, kuris daro puikų biznį.
Prie namo yra puikus daržas ir
driejų karų garadžius. Priežas-
tis pardavimo: moteris liko naš-
tė ir nebegali prižiūrėti tokio
namo. Dėl informacijų kreipki-
tis pas savininkę: Mrs. L. Za-
leuskaitė, 113 Temple St., Nash-
ua, N. H.
(7-11-15)

Genevičius ir Klementina Ved-
lugaite.

Liepos 14 d., ištėkėjo Veroni-
ka Mikalionytė, gyv. 906 E.
Broadway, už Tamo Thompsono.
Liūditojai buvo Edwinas
Thompson ir Pranciška Thomp-
son.

Liepos 13 d., tapo pakrikštyta
Klara Pranciška Petro-Marijo-
nos (Kymantaitės) Savickų.
Kūmai buvo Juozas Savickas ir
Alena Kymantienė.

Tuom pat laiku tapo pakrikš-
tytas sūnus Petro ir Monikos
(Urbonaitės) Dechoynė vardais
Geraldas Petras. Kūmais buvo
Karolis Whitehead ir Ona
Whitehead.

Šiomis dienomis lankėsi baž-
nyčioje ir klebonijoje: kun. J.
Skalandis, kun. J. Daunis, kun.
A. Naudžiūnas, MIC., kun. J.
Mačiulionis, MIC., kun. A. Bal-
trušius, kun. Geraldas, C. P.,
kun. P. Aukštikalnis, S. J., kun.
Al. Čebatorius, kun. J. Zuroms-
kis ir kun. Vaškys, pranciškos-
nas.

Iškilmingai Palaidotas Motiejus Žoba

Pirmadienį, liepos 14 d., 9:30
val. ryte įvyko iškilmingai lai-
dotuvių pamaldos už buvusio
pirmojo LDS Centro pirmininko
Motiejaus Žobos vėlę. Prie di-
džiojo altoriaus iškilmingas mi-
šias laikė kun. Pr. Virmauskis,
prie šoninių altorių — kun. dr.
K. Urbonavičius ir kun. Alb.
Abračinskas. Taipgi laidotuvių
pamaldose dalyvavo dabartinis
LDS Centro pirmininkas kun.
J. Švagždys ir kun. Andrius
Naudžiūnas. Žmonių buvo apy-
pilhė bažnyčia.

DĖL VAKACIJŲ

Gražiausia vieta, švarūs kamba-
riai. Prieinama kaina. Praleis-
kite savo vakacijas su lietuviais
per Stellą Kodienę, 365 Nantas-
ket Avenue arba 10 Whitehead
Avenue, Nantasket Beach,
Mass.
(23-23)

ISSIRENDAVOJA puikus, garu
apslidytas 5 kambarių flatas.
Šviesus su visais moderniškais
įrengimais. Renda — \$35 mėnė-
siui. Atsišaukite tuojau į "Dar-
bininko" administraciją, 366 W.
Broadway, So. Boston, Mass.

PARSIDUODA Cambridge bu-
černė ir gerosnė. Biznis išdirb-
tas per daugelį metų. Parsiduo-
da labai prieinama kaina. Dėlei
platesnių informacijų kreipki-
tės į "Darbininką", 366 W.
Broadway, So. Boston, Mass.
(15-18-22)

REIKALINGA agentai bei a-
gentės pardavinėti Deksnio
vaistus. Galite dirbti visą laiką
arba atliekamu laiku. Uždarbis
geras. Atsišaukite tuojau: —
Deken's Ointment Company,
P. O., 352 Hartford, Conn.
Laiškus galite rašyti lietuviškai
arba angliškai.
(15-18-22)

SOFIJA MOTIEJŪNIENĖ,

66 metų amžiaus, gyv. 25 Roseclair St., Dor-
chester, Mass., pasingusi 8 mėnesius mirė lie-
pos 12 d.

A. a. Sofija Motiejūniene buvo ilgametė,
nuosirdi ir uoli Sv. Petro lietuvių par. parapri-
jetė, LDS 1 kp. narė ir "Darbininko" skaity-
toja ir rėmėja.

Ji paėjo Joniškės paraprijos. Amerikoje pra-
gyveno apie 36 metus. Paliko dideliame nuliū-
dime sūnų Aleksandrą — Pasionistą misijo-
nierių Tėvų Geraldą, dukteris Skolastiką ir
Stasę Skudrienę, brolių ir seserį.

Laidojama iškilmingai antradienį, liepos
15 d., 9 val. rytą iš Sv. Petro lietuvių paraprijos
bažnyčios Naujos Kalvarijos kapuose. Melski-
mės už a. a. Sofijos Motiejūnienes vėlę.

LDS Centras reiškia gilią užuojautą Tėvui
Geraldui, C. P., pp. Skolastikai Motiejūnaitei
ir Stasei Skudrienei, jų mylimai motinėlei ir
LDS organizacijos narei mirus.

LDS 1-MOS KUOPOS SUSIRINKIMAS

Įvyks antradienį, liepos 22 d., 8
val. vakare, "Darbininko" salėje,
So. Bostone. Kviečiami visi
nariai dalyvauti. Bus renkami
atstovai į LDS centro seimą.

Smarkiai Susižeidė

Pereitą savaitę p. švelnis,
duonkepys patiko didelę nelai-
mę — nukrito laiptais ir taip
smarkiai susižeidė, kad miesto
ligoninėje yra padėtas pavojin-
gai sergančiu eilėse. P-nas švel-
nis gyveno 163 I St., So. Bosto-
ne. Jis yra ilgametis "Darbinin-
ko" skaitytojas ir rėmėjas. Lin-
kime ligoniui greitai pasveikti.

PADEKA

Lietuvių Diena, liepos 4 d.,
Thompson, Conn., (nors netaip
triuksmingai kaip kitais me-
tais) prabėgo, palikdama gra-
žius prisiminimus. Visos lietu-
vių kolonijos daug įdėjo darbo
ir pasišventimo, kad viskas pui-
kiausiai pavyktų. Pasisekimas
ar nepasisekimas neparėjo nuo
rengejų ir darbuotojų valios,
tačiau jie ir aukotojai savo pa-
reigas ištikimai atliko. Šia pra-
ga Bostono Lietuvių Dienos
Rengimo komitetas visiems au-
kotojams taria nuosirdžiausią
ačiū už visas aukas, kurias jie
kiek galėdami nuosirdžiai au-
kojo. Aukojų produktais ar pi-
nigais šie: A. Ašmenskas, p.
Kasparas, M. Bušmanas, O. Bu-

Draugijų Valdybų Adresai

**LIETUVOS DUKTERŲ DR-JOS
PO GLOBA MOTINOS SVC.**
Pirmininkė — Eva Markienė,
625 E. 8th St., So. Boston, Mass.
Tel. So. Boston 1298
Vice-Pirmininkė — B. Gailiūnienė,
8 Winfield St., So. Boston, Mass.
Prot. Rašt. — Ona Ivaškienė,
440 E. Sixth St., So. Boston, Mass.
Fin. Rašt. — Marijona Markoniūtė,
4115 Washington St., Roslindale,
Tel. Parkway 2352-W.
Izdininkė — Ona Staniliūtė,
105 West 6th St., So. Boston, Mass.
Tvarkdarė — Ona Miziūnienė,
1512 Columbia Rd., So. Boston.
Kasos Gl. — Marijona Aukštikalnienė,
111 H St., So. Boston, Mass.
Draugija savo susirinkimus laiko kas
antrą utarninką mėnesio, 7:30 val.
vakare, pobažnytinėje svetainėje.
Visais draugijos reikalais kreipkitės
pas protokolo raštininkę.

**SV. JONO EV. BL. PASALPINĖS
DRAUGIJOS VALDYBA**
Pirmininkas, Juozas Svagždys,
601 6th St., So. Boston, Mass.
Vice-Pirmin. Albinas P. Neviera,
16 Winfield St., So. Boston, Mass.
Prot. Rašt. Jonas Glinčekis,
5 Thomas Pk., So. Boston, Mass.
Fin. Rašt. Aleksandras Ivaška,
440 E. Sixth St., So. Boston, Mass.
Izdininkas Vincas Zaleskas,
613 E. 5th St., So. Boston, Mass.
Marsalka, Jonas Zalkis,
7 Winfield St., So. Boston, Mass.
Draugija laiko susirinkimus kas tre-
čią nedėlidienį kiekvieno mėnesio,
2 val. po pietų, Parapijos salėje, 492
E. 7th St., So. Boston, Mass.

VALGOMOJŲ DAIKTŲ KRAUTUVĖS

Pirkti pas biznierių mėsa, vaisius, daržoves ir kitokius daiktus, kurie
skelbiai "Darbininke" apsimoka, nes jie parduoda svežlius produktus ir ma-
lonial patarnauja. Nuėję į bilę kurlį krautuvę pasakykite, kad jų skelbimą
matėte "Darbininke".

Povilas Bushmanas
48 CRESCENT AVENUE
Telephone COLUMBIA 6702
29 SAVIN HILL AVENUE,
DORCHESTER, MASS.

Perkins Market
P. Baltrušiusas ir p. Kluga, Sav.
753 Broadway, Tel. SOU 5120
SO. BOSTON, MASS.

Market, Mr. and Mrs. Galinaus-
kas, John Milinis, McAn, Šeikie-
nė, O. Staniliūtė ir šidlauskas.

Serga p. Jurkonienė

Jau kiek laiko kai serga p.
Juozefina Jurkonienė, gyv. 1654
Columbia Rd., So. Bostone. Ji
susirgo širdies liga, ir jau tu-
rėjo dvi atakas. Šiomis dieno-
mis jos sveikata kiek pagerėjo.
Pasimelskime, kad p. Jurkonie-
nė pasveiktų. Rap.

LANKĖSI

Pirmadienį, liepos 14 d., "Dar-
bininke" lankėsi Irena Leonai-
tienė iš Hartford, Conn. ir p. O-
na Rumskienė iš New Haven,
Conn. Abi viešnios apžiūrėjo
"Darbininko" administraciją ir
spaustuvę ir džiaugėsi "Darbi-
ninko" gražiu spaustuvės įren-
gimu. P-nia Leonaitienė ir p.
Rumskienė buvo atvykusios į
a. a. M. Žiobos laidotuves.

Abi ponios patyrusios apie
"Darbininko" gražiuosius re-
kordus jų įsigijo ir labai džiau-
gėsi.

Taipgi gerb. ponios pasipirko
Lietuvių darbininkų dienos bi-
lietų ir žadėjo suorganizuoti
Connecticut ir atvykti liepos 27,
į Brockton Fair Grounds, Brock-
ton, Mass.

Pirmadienį, liepos 14 d. iš
Cambridge lankėsi Jonas Dobi-
las. Atsilankymo proga nusi-
pirko Lietuvių Darbininkų Die-
nos tikiety ir pasižadėjo su sa-
vo draugais atvykti į šį paren-
gimą.

P-nas J. Dobilas lankėsi lydi-
mas LDS 1-mos kuopos valdy-
bos nario p. Albino Nevieros.

Trilypės Gegužinės Reikalų Susirinkimas

Ketvirtadienį, liepos 10, š. m.,
8 val. vakare, "Darbininke" įvy-
ko trijų LDS kuopų atstovų su-
sirinkimas. Iš antros kuopos at-
stovai neatvyko. Nutarta ren-
gti trilypę gegužinę-pikniką ir
šiais metais, kaip kad buvo ren-
giama praeityj, sekmadienį,
prieš Labor Day. Šiais metais
trilypis piknikas įvyks rugpiū-
čio 31 d. Piknikas įvyks kaip ir
kitais metais Romuvos parke,
Montello, Mass.

Sekantis susirinkimas visų
trijų kuopų atstovų įvyks penk-
tadienį, liepos 25 d. vakare,
"Darbininko" salėje, So. Bos-
ton, Mass. Kviečiami visi kuopų
valdybės nariai dalyvauti. R.

CAMBRIDGE, MASS.

Iškilminga Vestuvių Puota
Cambridge'iaus stambus biz-
nierių Jonas Burokas, liepos 6
dieną apšvedė su mokytoja O-
nā Bandžiute, Montreal, Kana-
doje. Kaip vienai iš žymiausių
Montrealiaus darbuotojų, lietu-
vių paraprijos klebonas kun. J.
Bobinas suteikė labai iškilmin-
gą šliubą. Po vestuvių ceremo-
nių, Montrealiuje įvyko vestu-
vių puotla, kurioje dalyvavo ke-
letas šimtų svečių.

Jauniesiems grįžusiems iš
Montrealio ir Cambridge, jaunojo
tėveliai — Burokai iškėlė puik-
ią vestuvių puotą, Jefferson
klube, Cambridge, Mass. Puotoje
dalyvavo apie pora šimtų
svečių bei viešnių ir jaunosios
sesutė mokytoja Alena Ban-
džiūtė. Buvo atsilankę ir kun.
A. Baltrušiusas.
Papietavus, Juozas Smilgis,
jaunojo giminaitis pasveikino
jaunosius ir pristatinėjo kai-
kuriuos svečius tarti keletą žo-
džių. Sveikino A. Peldzius,
"Darbininko" administratorius,
P. Peldziene, Alena Bandžiūtė,

A + A Povilas Rusas

Sekmadienį, birželio 13
d., mirė Povilas Rusas, 24
metų amžiaus, gyv. su sa-
vo tėvais 101 Train St.,
Dorchester, Mass. A. a.
Povilas sirgo tris mėne-
sius ir gulėjo miesto ligo-
ninėje. Laidojamas trečia-
dienį, liepos 16 d., 9 val.
rytą iš Sv. Petro lietuvių
par. bažnyčios Naujos Kal-
varijos kapuose.

Paliko dideliame nuliūdi-
me savo tėvus Andrių ir
Aleną (Stalionytę) Rusus,
ir tris brolius, — Juozą,
Vitalių ir Alfonsą.

p. Alena Rusienė, vėlio-
nio motinėle, yra LDS 1
kuopos narė ir ilgametė
"Darbininko" skaitytoja.

LDS Centras ir 1-mosios
kuopos valdyba reiškia gi-
lią užuojautą pp. Andriui
ir Alenai Rusam ir jų sei-
rai, jų mylimam sūnui mi-
rus.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Pranešimas Apie Algas Po Socialės Apdraudos Įstatymu

Klausimas — Aš tikiu,
jog yra klaida tarpe su-
mos, kurią aš uždribau ir
sumos užrašytos ant mano
socialės apdraudos sąskaitos.
Kaip galiu patikrinti
dalyką?

Atsakymas — Gauk iš
arčiausio Socialės Apdrau-
dos Boardo raštinės kortelę.
Išpildyk ją ir pasiųsk.
Neužilgo gausi pranešimą
apie savo algas. Ir jeigu
rasi klaidą tai asmeniškai
kreipkis prie vietinės So-
cialės Apdraudos raštinės.

Sulig Socialės Apdrau-
dos Įstatymu pataisų kiek-
vienas darbdavys privalo
paduoti kiekvienam darbi-
ninkui raštą, kuriame vi-
sos algos tam darbininkui
po gruodžio 31 d. yra už-
rašytos.

Tokią resyotę reikia iš-
duoti nors sykį į metus ar-
ba kada tik darbininkas
apleidžia darbą. FLIS.

Prisiminimas Atvažiavimo

Klausimas — Kiek laiko
atgal aš jums parašiau
laišką, prašydamas infor-
macijų apie laivą, ant ku-
rio aš atvykau į New Yorką
iš Hamburgo viduryje
rugpiūčio mėn., 1913 m.
Atsakydami man, jūs pa-
davėte vardus trijų laivų,
kurie atvykė į New Yorką
tarpe rugpiūčio 12 d. ir
rugpiūčio 15 d. 1913 m.
Bet man tik svarbu suži-
noti ant katro laivo aš at-
vykau, ne žinoti vardus vi-
sų laivų, kurie tuo laiku
atvažiavo.

Atsakymas — Gailestau-
p. Valatka, motina Burokienė ir
kiti. Po to, kalbėjo patys puotos
kaltininkai — Ona ir Jonas Bu-
rokai. Protarpiais puikiai pa-
dainavo choras, specialiai muz.
Žižiūno, Montreal vargoniņiņko
parašytas jauniesiems dainas,
kurios sukėlė svečiuose daug
juoko ir malonumo. Atsilankiu-
siejį svečiai jauniesiems sutei-
kė nemažai dovanų.

jame, jog tas informacijās
negalime tamstai pristatyti.
Jas galima gauti tik
nuo valdžios imigracijos
rėkordų, arba nuo rėkordų
Hamburg- American Line,
tai linija, kuri tamstą at-
vežė į šią šalį.

Valdžios rekordai mums
neprieinami, nes tik val-
džios darbininkai gali eg-
zaminuoti tuos rekordus,
ir mes neesame valdiška į-
staiga. Laivų kompanijos
rekordai laikyti Hambur-
ge, Vokietijoje, ir supran-
tama, jog mes ir prie tų
rekordų negalime prieiti.
Tai mums tik lieka teikti
tokias informacijas, ko-
kias mes tamstai persiun-
tėme pirmame laiške. Mes
pasiuntėme vardus laivų,
kurie tamstos paduotu lai-
ku atvažiavo į New Yorką.
Mes tikėjome, jog gal tam-
sat galėsi iš tų vardų pa-
rinkti vardą laivo ant ku-
rio atvykai. Kad kas pri-
mintų vardą. Šimtai žmo-
nių galėjo atsiminti turė-
dami tokias informacijas.
FLIS.

ĮVAIRUS SKELBIMAI

Peter P. Plevack
(PLEVOKAS)
Septyniais būdais stogų dengėjas
Sodevall Stut Metal Work
Namus Modernizuoja. Mokestis su
3-6-9-12 mėnesių išimokėjimu
TURI 25 METŲ PATYRIMĄ
Taiso ir stato kaminius
Geras Darbas—Kainos Zemos
317 E St., So. Boston
Tel. SOU 2732
Apskaitliavimai - patarimai dykal

Lietuvis Plumeris
Steamfitter, Gas Fitter,
Stove & Furnace Repairs
Oil Burners
C. J. KUCINSKAS (Kay)
322 Dorchester St.,
SOU 0346

South Boston Garage
BROLIAI STRAKAUSKAI, Sav.
Automobilistai! Jei jus norite,
kad jus karas ilgai laikyti ir
greitai bėgti, pirkit aliejų ir
gasoliną pas mus.
Nuvalom purvinus karus ir
išgrysuojame.
Tel. SOU 9530
541 Broadway So. Boston, Mass.

GRABORIAI

S. Barasevičius ir Sūnus
Seniausias šios Valstybės
LIETUVIŲ GRABORIUS IR
BALSAMUOTOJAS
Turi Notaro Teises
254 W. Broadway,
SO. BOSTON, MASS.
Tel. SOUth Boston 2590
Gyv. vieta: 838 Dorchester Ave.
Tel. COLUMBIA 2537

CASPER
FUNERAL HOME
187 Dorchester Street
South Boston, Mass.
Joseph W. Casper
(KASPERAS)
Laidotuvių Direktoriaus ir
Balsamuotojas
NOTARY PUBLIC
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia šermentims dykal
Tel. SOU Boston 1437
SOU Boston 3960

ZALETSKAS
FUNERAL HOME
564 East Broadway
SOUTH BOSTON, MASS.
D. A. Zaletskas F. E. Zaletskas
Graboriai ir Balsamuotojai
Patarnavimas dieną ir naktį
Koplyčia šermentims dykal
NOTARY PUBLIC
Tel. SOU Boston 0315
Tel. SOU Boston 2009

Kelionės Ispūdžių Nuotrupos Po Pensylvanija

Mergaitės krikštija žyduka. — Rožančiaus malda už Lietuvos laisvę. — Motinos malda lydi mano žingsnius. — Pirmuose puslapiuose truputį romantikos. — Kokia bus Lietuvos ateitis. — Kad manęs niekas nelanko... — Kur bakužė samanota...

1. Kelionė su dainomis
Kun. J. Vaitekūnas kelio į Pensylvaniją ne pramogoms, bet vežė tris seseles kazimierietes mokytojas į Scranton, Pa. atostogauti, kurios Providence'o lietuvių mokykloje per ištisus metus dirbo sunkų ir atsakomą pedagoginį darbą. Kun. J. Vaitekūnui rūpi ne tik katalikybės, bet taip pat ir lietuviybės reikalai, todėl dar paėmė kelionės savo mokyklos dvi mokines ir vežė į Joseph Maria Vilą (Newtown, Pa.), kur yra graži ir jauki seserų kazimieriečių vedama vidurinė mokykla. Klebono noras, kad mergaitės susipažinusių su lietuviška mokykla — į ją įstotų ir auklėtųsi katalikiškoje ir lietuviškoje dvasioje. Maloni ir jauki kelionė, nes iš mūsų krūtinų aidėjo lietuviškos dainos aidai:

— Kur bėga šešupė, kur Nemunas teka,
Tai mūsų tėvynė graži Lietuva...
— Taigi, labai gražu, kad seselės kazimierietės moka ne tik melstis, auklėti vaikus, bet taip pat ir lietuviškai dainuoti, — nedrąsiai prasitariau.
— Jos privalo mokėti lietuviškai dainuoti, nes turi įkvėpti dainos meilę ir mokiniams, jos ne tik gražiai dainuoja, bet ir žydukus krikštija. Gi, va, seselė Ilda, kuri dabar mokytoja Providence, ir seselė Sabina, kuri gyvena Joseph Maria viloje, prieš šešiolika metų Philadelphiajį, Pa. pakrikštijo dviejų metų žyduka. Tada seselė Ilda turėjo vardą — Ona

Klimaitė, o seselė Sabina — Elena Burokaitė, jos tada teturėjo po vienuoliką metų, bet jau buvo susipažinusių su krikšto sakramento apeigomis, — nusišypsojęs, pažvelgė į seselę Ildą kun. J. Vaitekūnas ir paklausė, — argi ne tiesa?

— Taip, — trumpai atsakė seselė Ilda.
— Sesele, sakykite, kaip ten buvo?

— Labai paprastai. Mes tik ką buvom susipažinusių su krikšto sakramento apeigomis ir norėjome ką nors apkrikštyti. Ir pasitaikė gera proga: prieš upės ateina žydelkaitė, nešina dviejų metų vaiką. Mes įkalbėjome žydelkaitę, kad ji gali bėgti pažaisti ir pažadėjome su sesele Sabina jos broliuką prižiūrėti. Kai tik žydelkaitė pasišalino, mes tuojau pasisėmėme iš upės vandens ir žyduką apkrikštijome, po kiek laiko jis mirė, — nuosirdžiai papasakojo sesuo Ilda.

— Ar jūs tik norėjote išbandyti savo žinojimą, ar tikrai pakrikštyti.
— Mes troškom žydelį apkrikštyti, kad jis būtų krikščionis.

— Žinote ką, gerokai pridainavom, o dabar aš kalbėsiu rožančių už Lietuvą, kad užjūrio broliai vėl gyventų laisvą ir nepriklausomą gyvenimą, — rimtai tarė mūsų nuosirdus vairuotojas kun. J. Vaitekūnas. Persišegnojo, vienoj rankoj vairas, o kitoj rožančius. Tada seselės ir mes sakom:

— Mes irgi norime kartu kalbėti rožančių.
— Gerai, — atsakė klebonas. Ir mes visi kalbėjome bendrai rožančių — buvo graži keliaujančių malda už tėvynę. Po maldos, vėl dainos. Iš automobilio aidėjo:

— Leiskit į tėvynę, leiskit pas savus,
Ten pradžiugs krūtinė, atgaivins jus smus.
Pirm negu aušrelė skaišti užtekės,
Ten mano dainelė linksmai suskambs.
Čia jusman man žūva, kalinė širdis,
Leiskit į Lietuvą, akys ten nušvis...

Ir patys nepamatėm, kaip atsidūrėm Scranton'e, Pa. Čia seselės kazimierietės mus ne tik skaniais valgiais, bet ir gražiomis žiniomis pavaišino.

2. Čia, kur gyvena didelis lietuvis.

Tuoju susirandam preli. Miliauską, Scranton kleboną, jis mums parodo bažnyčią, kurioje Dievo žodį skelbė didelis lietuvis, veiklus visuomenininkas, gabus laikraštininkas ir puikus rašytojas ramygalietis kun. Ant. Kaupas. Jauku čia buvo valandžiukę pagyventi tomis mintimis, kuriomis gyvena energingas ir veiklus kunietas, įdomu buvo žengti tais takais ramygaliečių, kuriais vaikščiojo ramygalietis kun. A. Kaupas. Eidamas jo pramintais takais — pats nepajutau, kaip mintimis nulėčiau į Ramygalos klonius, kur tiek svajota, planuota ir dirbta, kur dabar laukia mane sengalvėlė močiutė, kurią paskutinį kartą apšiepė lankiau, su kun. Prunskiu, buvusiu XX Amžiaus rektoriumi ir dabartiniu švietimo ministru J. Ambrazevičiumi, 1940 metų liepos 13 dieną. Ir dabar dar mano ausyse jos žodžiai skamba:

— Sūneli, noriu, kad atvažiuotum mane palydėti į kapus. O aš tada tariau: — Neužmiršk, mamyte, manęs savo maldose. Jaučiu, kad motinos malda ir šiandien lydi mano žingsnius...
— Sutinku seselę Efroną, kuri yra vedėja Scranton'o lietuviškos mokyklos, kurią gražiai ir šauniai įrengė garbingos atminties a. a. kun. Kuras.

— Sesele, noriu pamatyti jūsų vedamą mokyklą.
— Prašau, — maloniai atsakė.
— Ar daug turite mokinių, — paklausiau.
— Mes turime aštuoniuose skyriuose 325 mokinius, šiomet išleidom — 33; berniukų 17, o mergaičių — 16.
— Kur jie daugiausia eis toliau mokyti?

— Į vidurines mokyklas.
— Ar noriai mokiniai kalba lietuviškai?
— Taip! Visi gražiai lietuviškai kalba, nors tėvai čia yra gimę. Turime ir kitų tautybių keletą mokinių — jie irgi gana gerai pramoko lietuviškai.

Paskui teko patirti, kad Scranton'o lietuvių pradžios mokykla turi gražų būrį skautų, kuriems vadovauja Pranas Leskauskas ir Patetrūnas (pagelbininkas).

3. Pas rudens gėlę
— O dabar dūmsime pas didelį patriotą lietuv. kun. Joną Kasakaitį, kuris yra parašęs įvairių veikalų, — tarė kun. J. Vaitekūnas. Važiuojam į Pittston'ą, Pa., Šv. Kazimiero lietuvių parapiją, kuri yra seniausia lietuviška parapija Amerikoje. Mus maloniai sutiko kun. J. Kasakaitis, kuris užkvietė mus savo gražia ir linksma nuotaka, nors ir gerokai pagyvenęs žmogus... Neiškenčiau ilgiau ir tuojau paklausiau:

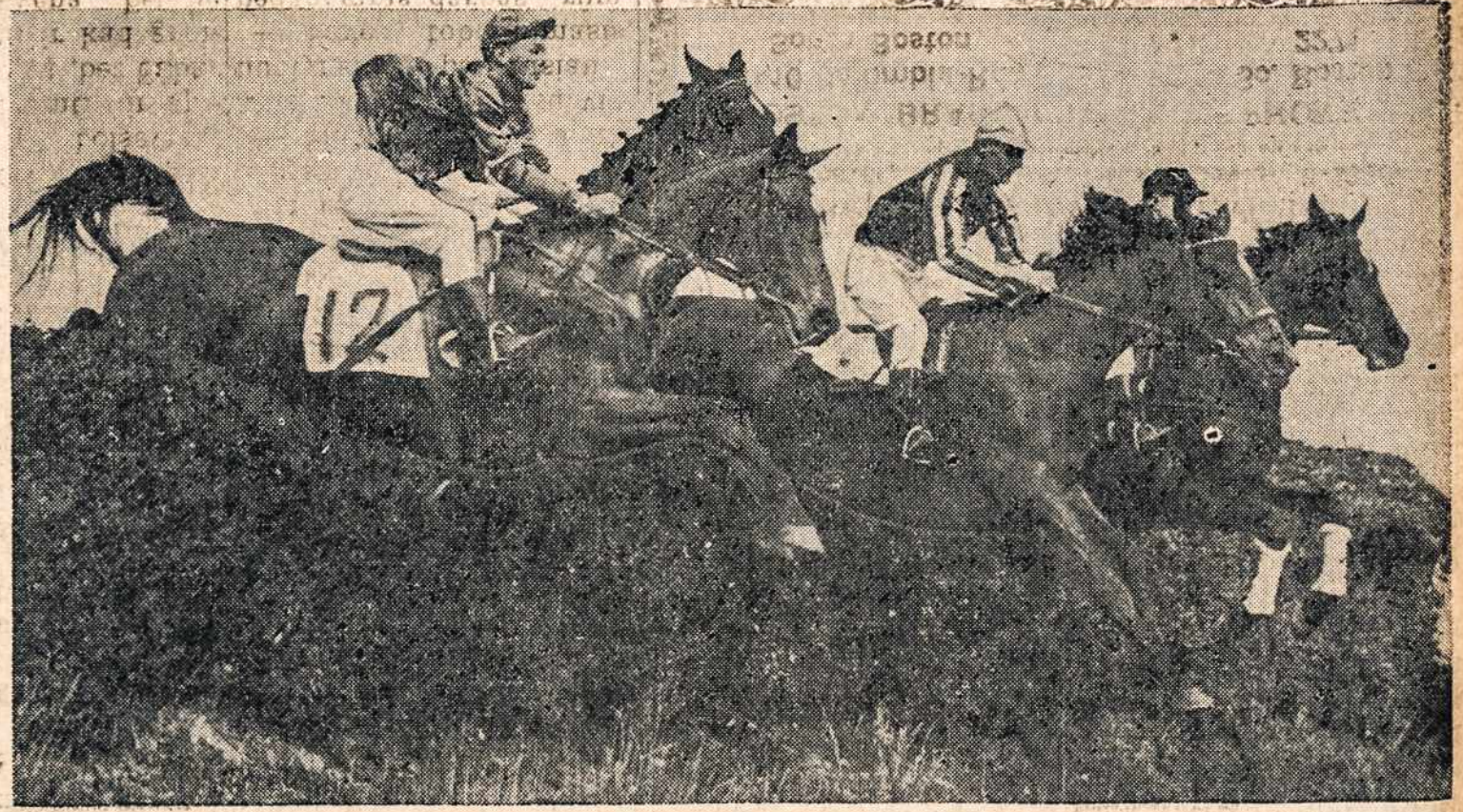
— Girdėjau, kad jūs daug rašote?
— Dabar rašau oi tos dienos ir dieneles — atsiminimai. Pirmuose puslapiuose rasite šiek tiek romantikos, o toliau baisius ir audringus laikus.
— Ar rašote iš Amerikos lietuvių gyvenimo, — pasi-teiravau.

— Iš užjūrio brolių ir Amerikos lietuvių gyvenimo, — linksmai atšovė simpatingas ir gyvas klebonas. Sekunde pilnas jumoru vyras pranyko iš mūsų akių ir nešinas rano-kose knygą vėl atsirado pas mus.
— Še jums nesenai išleistą operetę, — ir įteikė autorius savo knygą. Vartau puslapius, knygos vardas: Palangos gražuolė, trijų veiksmų operetė. Žiūriu, žiūriu — kas gi ją parašė. Parašas — Rudens gėlė.

— Kunige klebone, kam jūs parinkote sau slapyvardę — rudens gėlę, man atrodo, kad jums geriau būtų tai pavasario gėlės vardas, nes jūsų širdyje ir veide tebežydi pavasario grožis. Bet tiek to, kartais rudens gėlė yra gražesnė, negu pavasario, nes jai teko pergyventi įvairiausias pavasario šalnas ir vasaros perkūnijas.

— Užteks filosofuoti apie gėles, atsimink, kad dar turime užsukti į Wilkes Barres pas kun. J. Miliauską, — kumstelėjo man į pašonę kun. J. Vaitiekūnas.
Jau ir Wilkes Barres šv. Trejybės lietuvių parapija. Mus maloniai sutiko kun. Juoz. Miliauskas, žymus rašytojas, didelis visuomenininkas, kruopštus scenos veikalėlių gamintojas ir simpatingas lietuvis, kuris čia gimęs, bet Lietuva ir jos rūpesčiais gyvena.
— Gal ilgėliau galėtumėte pagyventi Wilkes Barre padangėje, — maloniai prabilo į keliaujančius su daina po Pensylvaniją.

— Labai dėku, šiandien turime dar aplankyti kelias vietas ir ryt grįžti namo, — prasitarė mūsų miklus vairuotojas kun. J. Vaitekūnas.
— Kaip jūs manote, kokio Lietuvos ateitis, — paklausė Wilkes Barres klebonas.
— Nors kraštas ir nuteriotas rusų bolševikų, žmones išvarginti ir apipūsti bolševikų, bet dabar lietuvių nors ir kad grįžėsiuose gyvena, bet jie

Raiteliai šuoliais per kliūtį...

dabar ramiau atsikvėpė, nes nereikės kiekvieną dieną drebėti, kad, va, ateis bolševikų G. P. U. agentai ir tave areštuos už lietuvišką žodį ar dainą.

— Tikiu, kad mano akys matys gražią ir nepriklausomą Lietuvą, — energingai pašakė kun. J. Miliauskas atsisveikinant.

— Žinai klebone, — kreipiausi į kun. J. Vaitekūną važiuojant į Kingston'ą, pas kun. Inčiūrą, kupiškietį, — vis dėlto reikia pasakyti, kad Pensylvanijos kunigai simpatingi ir malonūs.
— Taip, — trumpai atsakė mano bendrakeleivis. Kingston'e sutikom keletą lietuvių ir lenkų. Kun. J. Vaitiekūnas tuojau lenkų klausia:

— Na, vyrai, ką jūs manote dėl Hitlerio, kuris dabar bolševikams karšia kailį.
— Kaip ten bebūtų, bet man atrodo, kad daug geriau galima gyventi su vokiečiu, negu rusų bolševiku, — atsakė vienas lenkas vyras.

Malonu ir jauku buvo vieną kitą minutę pabūti ir "Garso" redakcijoje, iškus sklinda lietuviškas garsas apie mūsų tėvų žemę.

4. Brangiausia mano širdžiai — Dievas ir gėlės.
Valandžiukę užsukom į Elmhurst, Pa. pas Jėzom Nukryžiuotojo seserį — pasionistes. Maloni ir jauki vieta, kur dvelkia iš kiekvieno kampelio grožis.
— Sesele, kad čia kaip Lietuvoje, gi, va, žiūrėk ir darželis, kaip prie lietuviškos seklyčios.
— Gėles nepaprastai mėgstu, jas stropiai prižiūriu, mano brangiausia šiame pasaulyje yra Dievas ir gėlės, — maloniai prabilo seselė Marija Gertruda, nuo Mariampolės.

— O kaip su dainomis, — paklausiau.
— Labai mėgstu dainas, kai galiu — dainuoju, nes lietuviška daina atgaivina širdį ir nuneša į Lietuvos laukus ir miškus.
— Malonu girdėti tokie žodžiai iš jūsų lūpų. Gražiai dainų reikšmę vokiečių poetas Šileris keliais žodžiais nusakė: pikti ir paniūrę žmones dainų nemėgsta ir nedainuoja.

— Sakykite, sesele, kokius tikslus turi jūsų vienuolynas, — paklausiau.
— Savęs tobulinimasis, pedagoginis darbas, rūpi-

nimasis našlaičiais ir seneliais, — trumpai paaiškino seselė Marija Gertruda ir parodė našlaičių ir senelių vedamus namus.

Mums žengiant vienuolyno sodyba, sutinkam penkerių metų berniuką ir jis gražiai pasveikino mus lietuviškai.

— Kas jis, — klausiu seselės.
— Našlaitis — mūsų prižiūrimas ir auginamas, keilių mėnesių jį čia atvežė, greičiausia bus graikas. Nei tėvas, nei motina nežinoma: žmones rado pakeulyje. Kaip jis pasiilgsta savo motinos, nors jos nėra ir matęs. Kai kai kurių vaikų giminės ar tėvas, ar motina atvyksta jų aplankyti, o jo niekas, tada jis su ašaromis akyse klausia: kitus vaikus atvažiuoja lankyti tėtis ar mamytė, kodėl gi pas mane niekas neatvažiuoja ir gailiai praverksta.

— Tokia dalia tų vaikų, kurių motinų širdyse išblėsta motiniškumas, — sumurmėjau sau panosy. Iš Elmhurst važiuojam į seserų kazimieriečių Joseph Maria Vilą (Newtown, Pa.). Ir čia mus lietuviškumas nuosirdumas sutiko. Viloje Joseph Maria seserys Kazimierietės turi vidurinę mokyklą, kurioj šiais metais buvo 21 mergaitė. Šiomet baigė šią mokyklą tik — 2; o kitais metais baigs — 9 mergaitės. Daugiausia šioj mokykloje mokosi mergaitės iš Philadelphia, Pa., bet šiuo metų rudenį sulauks ši mokykla ir iš Providence, R. I.

— Jeinam į svečių kambarį — randame skambinančią seselę Bernardą iš Chicagos.
— Sesele, padainuokite ką nors, — nedrąsiai prašiau.
— Gerai. Iš jos krūtinės prasiveržė malonūs dainos aidai:

— "Kur bakužė samanota Kurioje aš gimiau?...
— Kaip gražu, — nepamačiau kaip išsprudo šie žodžiai iš mano burnos.
— Seselė Bernarda yra Chicagos šv. Kazimiero mergaičių akademijos giedojimo mokytoja, — paaiškino kita seselė.
— Tokį balsą turint, seselei reikėjo stoti į operą.
— O ne! Geriau vienuolynė, negu operoje, — drąsiai atkirto seselė Bernarda.
Su daina keliavom į Pensylvaniją, su daina ir naujais išpūdžiais grįžom į Providence'ą.
1941-VII-10. K. Aras.

Philadelphija, Pa., bet šiuo metų rudenį sulauks ši mokykla ir iš Providence, R. I.

— Jeinam į svečių kambarį — randame skambinančią seselę Bernardą iš Chicagos.

— Sesele, padainuokite ką nors, — nedrąsiai prašiau.
— Gerai. Iš jos krūtinės prasiveržė malonūs dainos aidai:

— "Kur bakužė samanota Kurioje aš gimiau?...
— Kaip gražu, — nepamačiau kaip išsprudo šie žodžiai iš mano burnos.
— Seselė Bernarda yra Chicagos šv. Kazimiero mergaičių akademijos giedojimo mokytoja, — paaiškino kita seselė.
— Tokį balsą turint, seselei reikėjo stoti į operą.
— O ne! Geriau vienuolynė, negu operoje, — drąsiai atkirto seselė Bernarda.
Su daina keliavom į Pensylvaniją, su daina ir naujais išpūdžiais grįžom į Providence'ą.
1941-VII-10. K. Aras.

Gyvojo Rožančiaus Paslaptys
Darbininkas išleido "GYVOJO ROŽANČIAUS PASLAPTYS" knygutės formoje. Kiekviena paslaptis iliustruota paveikslais. Šioje knygutėje taipgi yra ir narystės mokesčių lapeliai. Knygutės kaina 20c. Užsakymus siuskite: "Darbininkas", 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

BROCKERT'S XXX Ale ir Stock Ale IŠ KRANO IR BUTELIUOSE

Atėję į tavernus ar restoranus visuomet reikalaukite BROCKERTS populiarus ir visų mėgiamą XXX Ale arba Stock Ale. Tai alus, kurį visi mėgsta ir jo nori.
Jei turite kokias pramogas, kaip tai: — vestuves, krikštynas ar partes, visuomet užsisakykite BROCKERTS XXX Ale, kuriuo svečiai ir viešnios bus labai patenkinti.

60 Ellsworth St. Worcester, Mass. Telefonas Worcester, 5-4335

BOSTON BRANCH 1410 Columbia Rd., South Boston. PHONE So. Boston 2271

Ryšiumi su keliamu Amerikoje patriotizmu, liko paliestos ir merginos. Vaizde matome merginą pasipuošusią J. V. vėliavos spalvomis.